

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

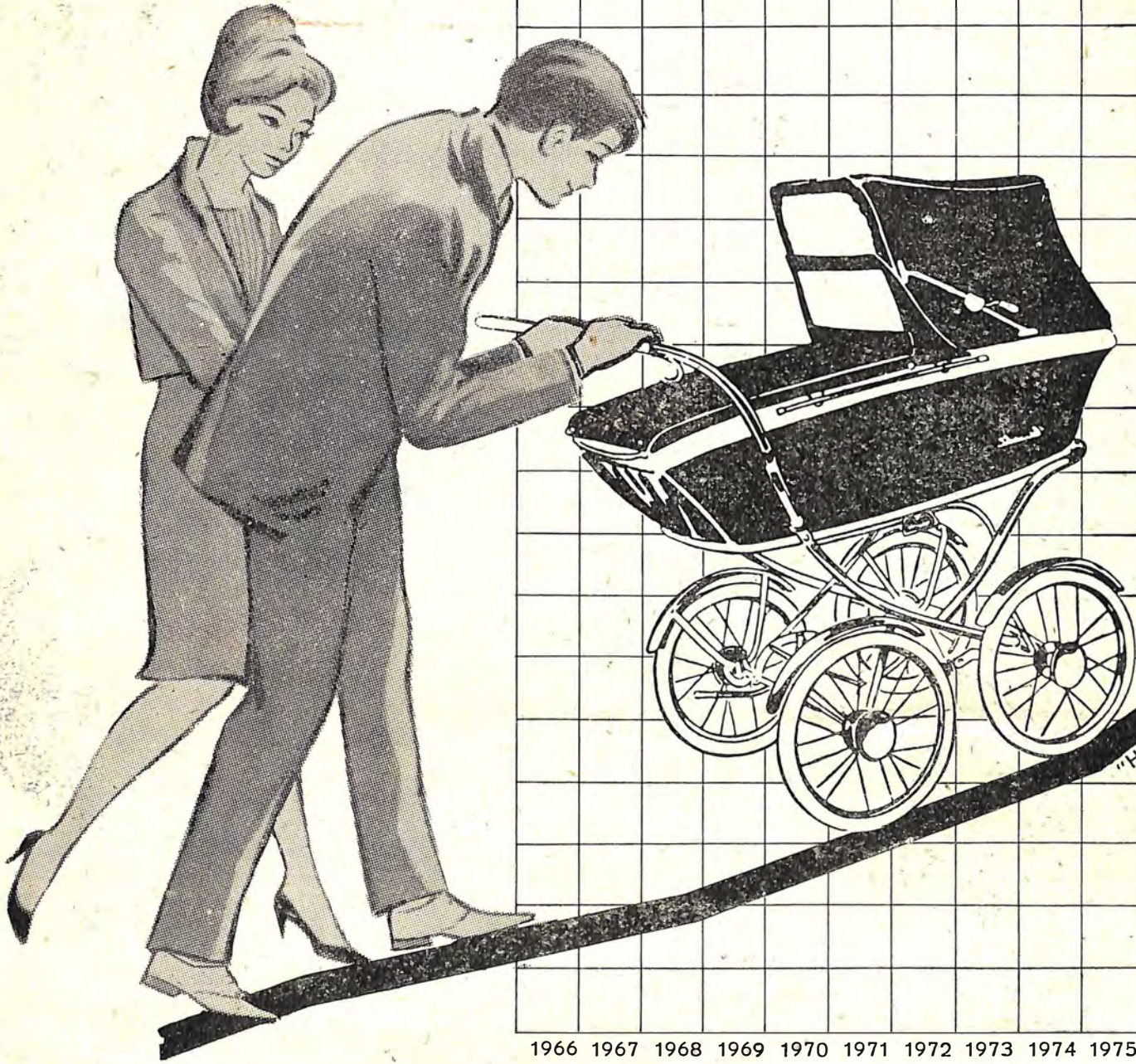
Home!
Go Home!
Go Home!
Go Home!

AKIYALIK

Amerika bizden zurna almak istiyor.
— Gazeteler —

İnönü — Zurnada peşrev
olmaz, ne çıkarsa bahtına!..

1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976

**Tasarruflarını
İş Bankasında
toplayanlar
daima
kârlı çıkarlar**

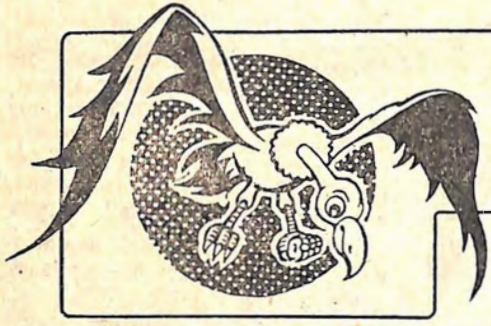
Ailenize daha rahat bir hayat, çocuklarınıza iyi bir istikbal sağlamak için muntazaman para biriktiriniz... ve biriktirdiğiniz paraları en iyi şekilde değerlendirmek için onları Türkiye İş Bankasına yatırınız.

1966 yılının ikinci çekilişi için tasarruflarınızı Türkiye İş Bankasında biriktirmeye devam ediniz.

PARANIZIN... İSTİKBALİNİZİN EMNİYETİDİR

(Yeni Ajans : 5858 - 178)

AKKABA

Yıl: 44 Cilt: 11 Sayı: 34 * Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ * 17 Ağustos 1966

KIZILAYIN KIZILLARI

Geçen akşam, Kızılay'da yine kı-
zılca kıyamet koptu... Nedeni şu:
İki Amerikalı subay bir kadını çiğ-
nemiş!

Bir kadını değil, bir kediyi çiğne-
se, yine üzülmeyecek şey.

Ama vicdanlarınızın kapısını ça-
lıyorum: Türkiye'de tek trafik kaza-
sı bu mudur?

Her gün gazetelerde okuyoruz:
Bir otobüs uçuruma yuvarlandı, bir
kamyon hendeğe uçtu diye... Öyle
ki, bu korkunç olaylara, devletçe
de, milletçe de kanıksadık biraz.
Âdeta vız geliyor hepimize!

Aynı günde, aynı gazetelerde, ay-
nı sahillerde, Kızılay olayı ile yan-
yana, alt alta böyle bir haber daha
var: Bir yük treni, Konya çevresin-
de bir yolcu otobüsünü biçmiş!...
Dokuz ölü, yirmi altı yaralı... Yâni
facia, Kızılay'dakinden otuz altı ke-
re acı... Ama, gazetenin birinci sa-
hifesinde, Amerikalının yaptığı ka-
za üç sütun başlıkla şişirilmiş, Kon-
ya'daki kaza tek sütunda eritilmiş!

Çünkü, ne yük katarını yürüten
makineci Amerikalıdır, ne otobüsü
süren şoför Amerikalı...

Beş bin kişi, bir anda ayaklanıp
taşlarla, demirlerle, sopalarla kadi-
na çarpan arabaya saldırıyorlar. A-
merikalıları linç etmek için.

Bereket polise, bereket askere,
bereket kumandanlara ve zabıta â-
mirlerine...

Kalabalığın içinden:

— Kadın öldü.. Ezin Amerikalıları!
Diye atılan çığlık, yalnız suçlu a-
rabayı paramparça ettirebiliyor.

Olayı, sıcak duygulardan uzak
soğuk bir mantıkla muhakeme ede-
lim:

Ne olmuş?.. Her gün onbeş, yir-
mi tanesini gördüğümüz, duyduğ-

Ama ben size başka bir olay an-
latayım:

Daha geçenlerde bir deniz facia-
sı olmuştu hani... Hani bir Rus tan-
keri Boğaz'ı tutuşturmuştu.. Hani
Kadıköy iskelesi yanmıştı.. Hani is-
keleti kalan bir vapurda kimliği
meçhul bir vatandaşımızın kavrık
kemikleri bulunmuştu... Nerdeydi

tırıyorum. Şair, kış gecesinde, ya-
rı aç, yarı çıplak bir hırpaniyi şöyle
sayklatır:

Bir yangın olsa âh ısıtsam
vücudumu!

İşte bizim Kızılay «Go home» cu-
ları! Onların da bütün istekleri, bü-
tün çabaları bu: Bir yangın olsa!..

Ama vücutları ısınmıyacak, ama
yanacak, ama kül olacaktı... Ol-
sun! Bu bir siyasi sadizm'dir. Tıpkı
kendisini kamçılatmaktan haz, tıpkı
lâğam suyu içmekten zevk almak
gibi bir şey... Bir ruh çöküntüsü!

Yalnız, bütün suçu, akıllarını bir
kızıl fırtınada uçurmuşlara yükleye-
meyiz. Daha geçenlerde, bir sarhoş
Amerikalının Çankaya yolunda
Türk askerlerini çiğnediğini, unut-
madık ki hatırlıyoruz diyelim.

İkili anlaşmaların suçluyu Türk
adaletinden alıp Amerikan adaletine
verişini, ne para, ne buğday, ne si-
lâh, hiçbir şey karşılığında milli vic-
dana affettiremeyiz. Meyhane dö-
nüşünü bile hizmet dönüşü sayan
vicdansız anlayış bizde yoktur.

İkili anlaşmaların altına otuz iki
milyon, gönül birliğiyle imza attığı
gün Türk - Amerikan dostluğu tam
yürürlükte olur.

Bu dostluğu trafik kazasından ko-
rumalıyız.

Yusuf Ziya ORTAÇ

KIRK HARAMİLER : 2

KARABORSACI

Hangi parti isterse buyursun iş başına,
Altından bir fatiha yazar mezar taşına!
Muhterem tellaliyle iki kulaç toprağı
Sattırır can çekişen hayat arkadaşına!

Çimdik

muz kazalardan biri olmuş. Yalnız
küçük bir fark var: Bu seferki kaza-
da arabayı süren, bir Türk şoförü
değil, bir Amerikalı subay...

Şimdi öğreniyoruz ki, kadın öl-
memiş de.. Kadın yaralanmamış da..
Sadece sarsılmış, sadece düşmüş...
Hastahane, bir kaç sıyrığı temiz-
leyip —bir gece olsun misafir et-
meden— evine yolcu etmişler!

İşte Kızılay Meydanında beş bin
kişiyi ayaklandıran milli facia bu!

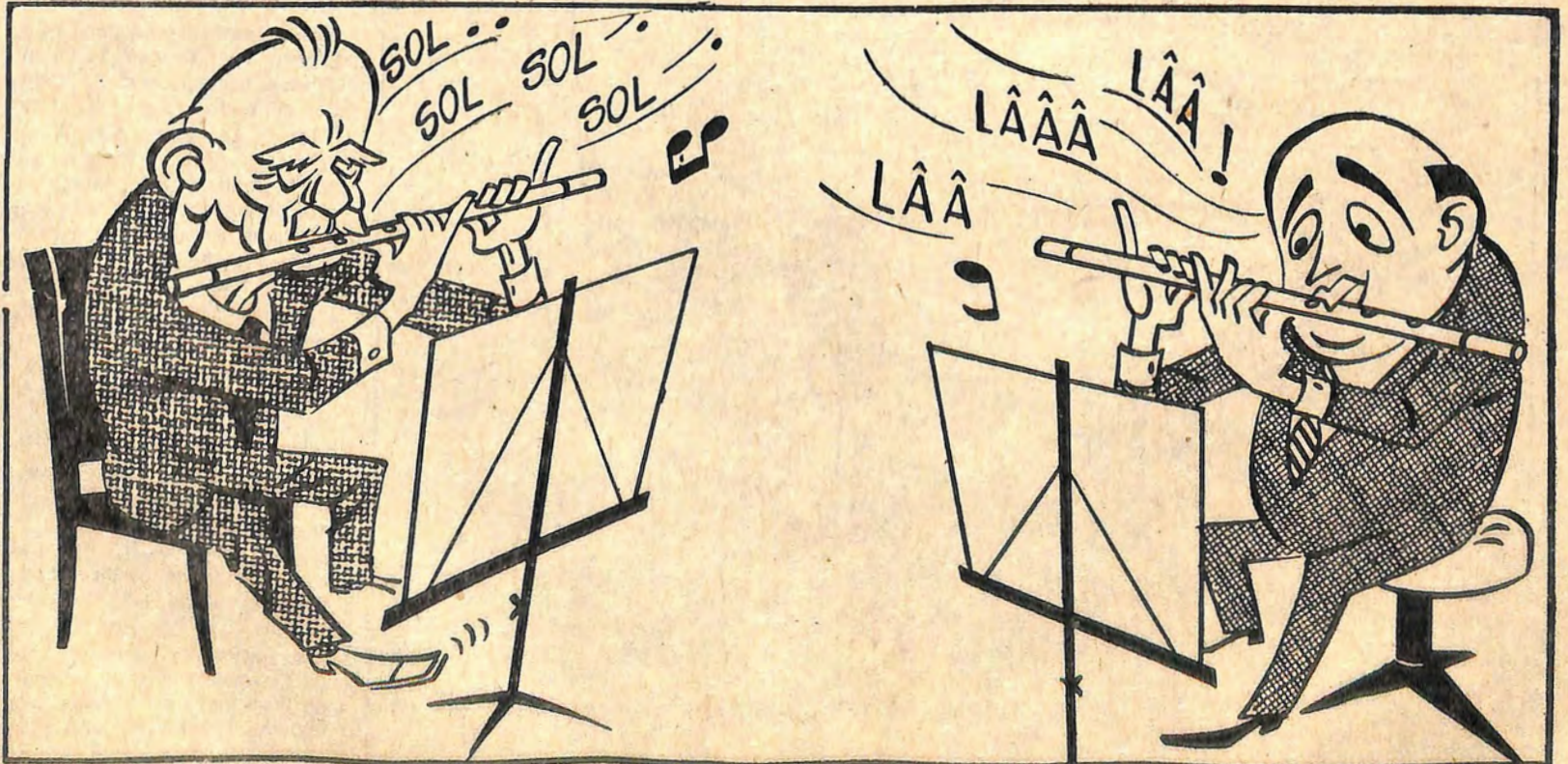
bu beş bin Kızılay özgürçüsü?..
Nerdeydi o «Kadın öldüüü!... Ezin
şu Amerikalıları!» diye bağırان çağ-
pulcu?...

Yanan yandı, ölen öldü.. Galiba
yirmi milyonu aşan zarar, ziyan bi-
le ödenmedi!

Bütün bu çabaların tek amacı
var: Türk - Amerikan dostluğunu
bozmak... Memleketi, iki birleşmiş
dünya arasında tek başına bırak-
mak!

İsmail Safa'nın bir mısraını ha-

«İsmet İnönü ortanın solunda ısrar ediyor» — Gazeteler —

İnönü — Dediğim dedik, çaldığım düdük!

BİLİYORSUNUZ, popüler komedyenlerimizden Eşref Şefik, eskiden Radyo'da olduğu gibi, şimdi de bir gazetede, okuyucuların çeşitli sorularını cevaplandırıyor. Dün, bizim derginin idarehanesine bir mektup geldi. Açıp baktık. Eşref Şefik'ten... Mektubu inceleyince, bunun, Eşref Şefik tarafından o gazeteye gönderilmek istendiğini, fakat Üstad'ın dalgınlığı yüzünden zarfın üstündeki adresin yanlış yazıldığını, bu yüzden mektubun Akbaba'ya geldiğini anladık.

Mektubun Akbaba'da yayınlanmamasıyla, öbür gazetede yayınlanması arasında pek bir fark görmediğimiz için, Eşref Şefik'e okuyucular tarafından sorulanlarla, onun bu sorulara verdiği cevapları aşağıya alıyoruz:

«Efendim, bu hafta elimde gene bir hayli mektup birikti. Okuyucuların öğrenmek istedikleri hususlar ve konular o kadar değişik ki, bunları bir tasnife tâbi tutarak ayıklamaya imkân göremedim bendeniz. Onun için, gene eskisi gibi sıra ile bunları cevaplandırmaya çalışacağım efendim.

Balikesir'den Turgut Öztuna isimli bir okuyucum soruyor. Diyor ki «Tırmıkala'nın ne anlama geldiğini

biliyor musunuz?» diyor. Arzedeyim efendim.

Mezopotamya'da İsa'dan 800 yıl önce, eski tâbirle Âsuriler ve Gerdânîler adıyla devletler kurulmuştu. Buna şimdiki kitaplar Kalde ve Âsur devletleri diyorlar. Âsurluların en ünlü komutanlarından biri olan Asurbanipal, çok çapkın bir adamdı. Sarayının bahçesine, büyük, muhteşem bir havuz yaptırmıştı. Yemeklerini bu havuzun kenarında ve ağaçların altında yedi. O yemek yerken, etrafında halayıklar, câriyeler raksederlerdi. Asurbanipal bunlardan birini yanına çekip de okşamak isterse, câriyenin itirazı bittabi hakkı yoktu. Fakat bir çarşamba günü, ikinci ezanından sonra bu câriyelerden birisi hükümdara çok kızarak Asurbanipal'ın suratını fecî bir şekilde tırmaladı. Herkes, bu câriyenin kafasının uçacağını sanırken, hükümdar câriyenin bu cür'etine kızmadı, şaşırdı. Hattâ, cesaretinden dolayı da, onu saraya imparatoriçe yaptı. Asurbanipal'ın yüzünü tırmalayan bu kadını, tarihçiler Tırmıkala diye anıyorlar. Yani bu isim tırmıklamaktan geliyor efendim. Bu suretle bu sorunun cevabını vermiş olduk.

Şimdi başka bir mektuba geçiyorum. Turgutlu'dan Şadan Dosdoğru adındaki okuyucum soruyor. «Büyük İskender'in kör düğümü çö-

zen kılıcına Fantiri flinton kılıcı denirmiş. Doğru mu?» diyor..

Efendim, bazı mektuplar biraz lâubali oluyor galiba... Büyük İskender'in kılıcına fantlri flinton denidiği, tamamen uydurmadır. Okuyucularımdan rica edeyim. Akıllarına ne gelirse sormasınlar ve bu sütunların ciddiyetini ihlâl etmesinler. Bu seferlik cevap verdim, bir daha sefere böyle sorulara cevap vermiyeceğim efendim...

Kadıköy'den Arif Temizer adındaki okuyucum soruyor. Diyor ki «Ben, diyor, şimdiye kadar kolonya imâl edip, berberlere satarak geçinirdim, diyor. Fakat bu kolonyacılıkta pek bir kâr yok, diyor. Kolonyadan vazgeçip de, işi lâvantaya döksem nasıl olur?» diyor.

Cevap vereyim efendim.. Bendenize göre çok isabetli bir hareket olur. Lâvantanın içinde, biliyorsunuz avanta vardır. Esasen frenkçe de lâvanta aslında «Le avanta» diye yazılır. Fakat Fransızcada iki sesli harf yanyana gelemeceği i-

çin, «L» harfinden sonra araya bir apostrof konarak bu kelime L'avanta şekline dönmüştür. Biliyorsunuz, avanta, kazıklama yutturma suretiyle menfaat sağlama anlamına gelir. Zengin çevrelerde, kulüplerde, vapurların lüks mevkilerinde, büyük otel ve gazinolarda, salonlarda lâvanta kokusuna bol bol rastlanır. Böyle bir yere girince «Ooooooh!.. Mis gibi lâvanta kokuyor» deriz. Aslında, orada burnumuza gelen koku lâvanta değil, avanta kokusudur. Bu okuyucuma, kolonya işinden hemen vazgeçmesini ve emsali kesretle görüldüğü gibi lâvanta işine başlamasını hararetle tavsiye ederim. Bu suali de böylece cevaplandırmış oluyoruz efendim.

Umranye'den T. S. rûmuza ile mektup yazan okuyucum, başka bir konuya temas etmiş. «Efendim, diyor, kırlangıç balıkları diyor, bilhassa derin sulardaki cinsleri, diyor, havyarlarını dökerlerken, hiçkırâ hiçkırâ ağlarlarmış, diyor. Kırlangıç balığı ağlar mı acaba?» diye soruyor bu okuyucum.

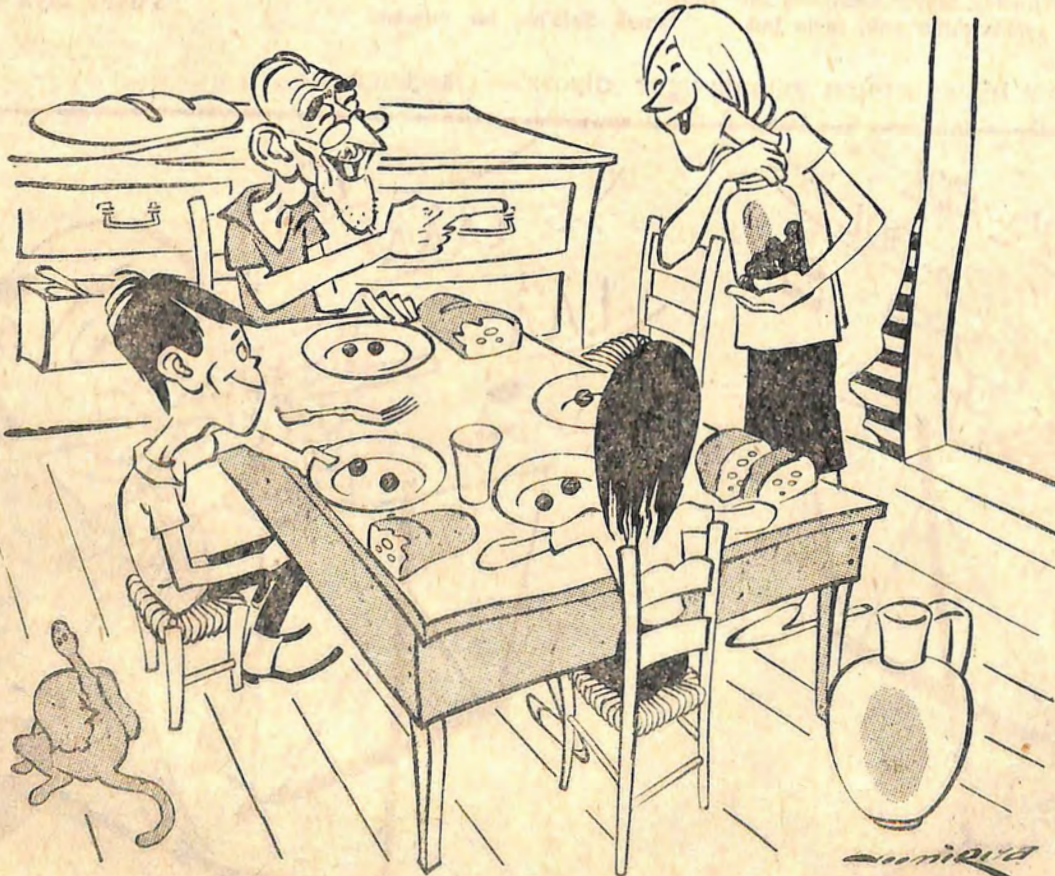
Efendim, kırlangıç balıklarının ağladıklarını, eskiden bendeniz de duymuştum. Fakat bunu, iki yıl önce Armutlu'da bizzat ben de kulaklarım ile işittim.

Armutlu'da İsmail Çivi adında çok efendiden bir balıkçı vardır. Ekmeğini denizden çıkarır. Çok severim ben bu İsmail'i... Bendenize o zaman, yani iki yıl önce bir mektup yazmış. «Büyük kızımı evlendiriyorum. Düşünümüzde şeref misafiri ol» diyerekten, bendenize teveccüh göstermiş. Benim de dinlenme tatilime rastlamıştı. «Haydi kalkıp gideyim. İki gün de orada dinleneyim» diyerekten, kalkıp Armutlu'ya gittim.

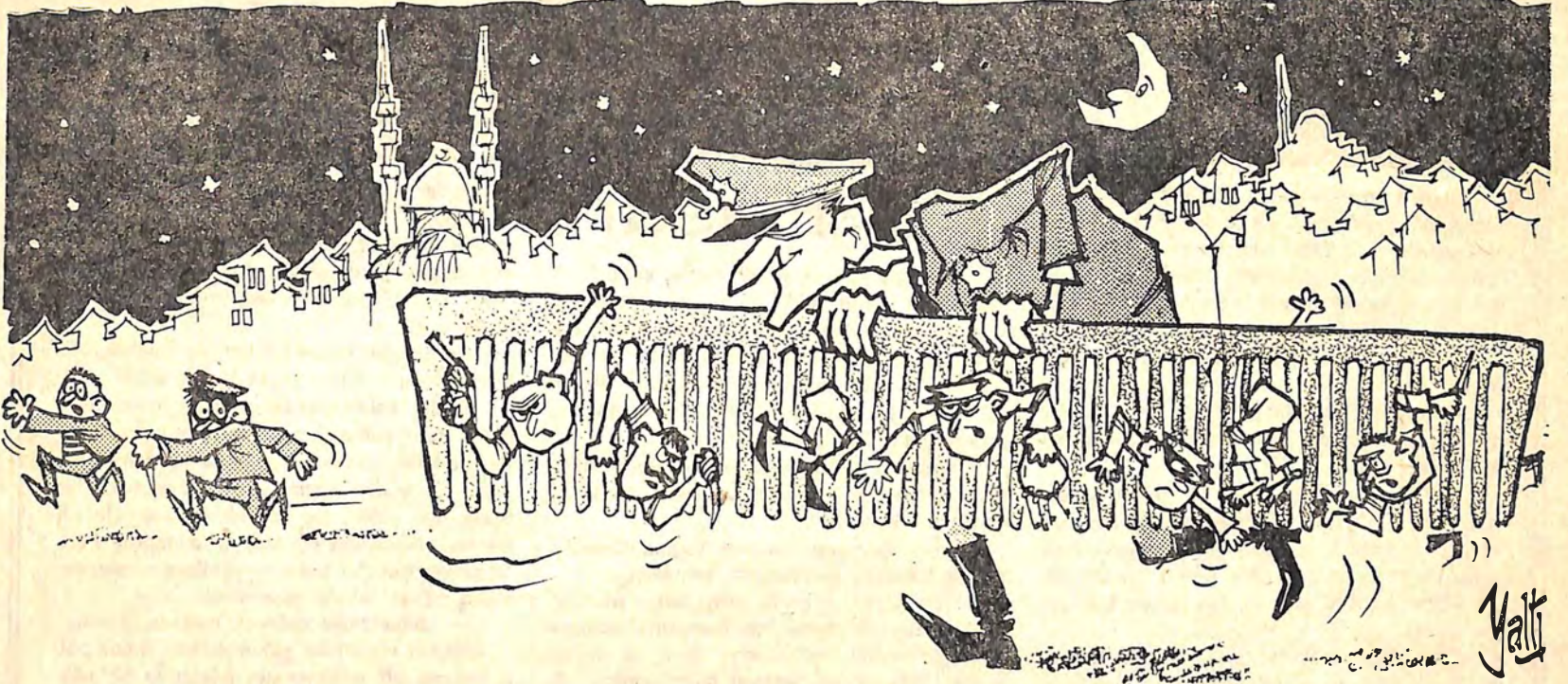
Tabii, evin içinde düğün hazırlığı var. Beni de buyur ettiler. Sofralar kuruldu, köyde, iyi saz çalanları da toplamışlar. Komşular çağırıldı, kadehler dolduruldu. Herkes neşe içinde gelinle damadı tebrikler etti. Çok iyi bir hanım kızdı bu İsmail'in kerimesi.. Damat olsun, gelin olsun, misafirleri nasıl ağırlayacaklarını bilemediler. Eh, bir babanın ilk göz ağrısı. Elinden geldiğince çalışmış, kızının mürüvvetini görmüş... Az şey değil tabii...

Hâsılı, geç saatlere kadar herkes yedi, içti, eğlendi. Yātma zamanı geldi. Eksik olmasın, İsmail bendenize deniz üstünde bir oda ayırmış. Yer yatağını yaptılar. Gıcır gıcır çarşaf, efendim, mis gibi sabun kokuyor örtüler. Pencereyi açtım, püfür püfür bir rüzgâr... Ama nedense, bendeniz uykuya tutmadı. Yerimi yadırgamış olacağım efendim.. Pencerenin önüne geldim. Sabah kalkınca içmem için başucuma koydukları sütümü içtim oracıkta... Mehtapta bir de cigara yakıp denizi seyretmeye koyuldum. Dalmışım suların şıptısına. Bir ara, kulağıma bir ağlama sesi geldi efendim. Derinden derine bir ses. Kadın ağlamasına benzer bir ses... Kendi kendime «Acaba, dedim, gelin rahatsız filân mı oldu?» diye düşündüm. Ağlama devam edince daha da meraklandım. «İsmail'i uyandırayım da, hasta olan filân varsa bir çaresini araştıralım» diye düşündüm efendim. Merdiven başına gelip «İsmail İsmail!» diye seslen-

Memur maaşlarına zamdan sonra :

Baba — Hanım, çocukların tabaklarına birer zeytin daha koy.

Tarama!

dim. İsmail alt katta yatıyor. Benim sesimi duymuş. Palas pandıras yukarıya çıktı. Heyecanla «Bir şey mi var abi?» dedi. «Yahu İsmail, dedim, galiba bir hanım ağlıyor, dedim, hastalanan filân olmasın?» dedim. İsmail pencereye gelip dışarısını dinledi biraz. Sonra gülümsedi. «Meraklanma Eşref abi» dedi. «Bu hıçkırık sesi, ağlayan kadın sesi değildir. Kırılancık balıklarının sesidir» dedi.

«Allah Allah!...» dedim. «Kırılancık balığının ağladığını da hiç duymamıştım» dedim. O da bendenize «İşte, duy» dedi. «Havyar döker-

ken bunlar ağlarlar» dedi. Bir daha kulak verip dinledim. Hakikaten hıçkırıyorlardı efendim.

Sonra İsmail anlattı bana. Meğer dahası varmış işin. Kırılancık balıkları, sırf ağlamakla kalmazlarmış, bazen de gülerlermiş. Bendeniz duymadım güldüklerini, İsmail anlattı. Bir gün bir gazete atmışlar denize. Gazetede Sayın Süleyman

Demirel'in bir konuşması varmış. Memleketi nasıl refaha, halkı da mutluluğa kavuşturacağını anlatıyormuş Başbakan. Gazete, denizin dibine gidince, kırılancık balıkları basmışlar kahrkahrı, basmışlar kahrkahrı... Bir saat kadar gülmüşler. Sonra o civardan büyük bir balık geçmiş. Atlantikte yaşayan köpek balığı cinsinden bir balık, ora-

daki bütün kırılancıkları kaçırmış efendim. Bunları bendenize İsmail anlattı, balıkların güldüklerini ben kulağımla duymadım.. Böylelikle bu soruyu da cevaplandırmış oluyoruz efendim.

Gazetede sütunumuz elverişli olmadığı için, diğer mektupları da bir dahaki sefere cevaplandıracağım. Hepinize mutluluklar dilerim efendim..»

Mektup burada sona eriyor. Postacı bir daha yolunu şaşırırsa da, bir mektup daha getirirse, onu da yayınlıyacağız.

Adnan VELİ

Irak hükûmeti âsi Kürtleri affetti. — Gazeteler —

Irak — Haydi, affettim!...

Olmıyacak şeyler

Bırak artık tevekkülü,
Yoksa bir muradın olmaz.
Gezme daim gözü küllü,
Körlere «gözüydün!» olmaz.
«Çerden, çöpten odun olmaz,
Halayıktan kadın olmaz!»

Her kadının ayrı şekli,
Hepsi sevdaya istekli,
Senin ayağın köstekli,
Zorlama inadın olmaz,
«Çerden, çöpten odun olmaz,
Halayıktan kadın olmaz!»

Huzur bizden uzak yıldız,
Nerde ona varacak hız?
Haksızlığa hele bir kız,
Meclislerde tadın olmaz,
«Çerden, çöpten odun olmaz,
Halayıktan kadın olmaz!»

Menzil dağın ötesinde,
Sabrımız son kertesinde,
Protokol listesinde
Didinsen de adın olmaz,
«Çerden, çöpten odun olmaz,
Halayıktan kadın olmaz!»

Düzen gelir sandın demek?
Adaklara kandın demek?
Dayın yoksa yandın demek!
Hiçbir yerde kaydın olmaz,
«Çerden, çöpten odun olmaz,
Halayıktan kadın olmaz!»

Selâhattin KUTLU

Davranışlar

Sağlam diye bazıları,
Çüçük dala yaslanırlar.
Azgınların azıları
Sökülünce uslanırlar!

Dolu plâjlar, stadlar,
Şaşmasın buna üstadlar.
Kalb işinde istidatlar
Çalışmazsa paslanırlar!

Biz zevk almadık bu yazdan,
Candan verir veren azdan.
Çok sevenler, fazla nazdan
Bir gün gelir usanırlar!

Vardın aşkın tadına,
Bağlanma bir tek kadına,
Şiir yazarsan adına
Ötekiler hırslanırlar!

Bâzı duygu var ki melez,
Öyle pek ince elenmez!
Sakız her yerde çiğnenmez:
«Birşey» yiyorsun sanırlar!

Selâhattin KUTLU

Geçmiş Zaman Olur ki...

YUSUF ZİYA ORTAÇ

Kel Hasan

Benim çocukluğumun en ünlü komiği Kel Hasan'dı. Zayıf, uzun boylu bir halk adamıydı Hasan efendi. Tanrı ona, san'atına uygun bir burun vermişti: Yassı, ezik bir burun. Kendisi buna rastıkla kalınlaştırılmış yayvan açığı iki kaş ekler, bir de saçsız başına, ortadan yırtmaçlı, ibiği püskülsüz, küçük bir fes otururdu.

Sahneye, kendisinden önce sesi gelirdi ve alkışlar içinde görünürdü Komik-i Şehir Kel Hasan!

Elinde, bazı uzun saplı bir tavan süpürgesi taşırdı, bazı bir gaz tenekesi. Elbisesi, ya çizgili, ya damalı bir mintan ve boyu koltuk altlarına kadar çıkan, uzun paçalı bir dondu, ya da kıcı çifte yamalı, dondan farksız bir şey, bir tulum.

Köy Düğünü, Âşıklar, Kumarbazın Serencâmi en tutulmuş oyunlarından.

Kel Hasan'ı yakından tanıdım. Kışın, Şehzadebaşında Halk Kiraathanesine gelirdi tavla oynamaya. Kenarı kulaklarına değen uzun bir fes, uzun boyunu biraz daha uzatırdı. Sırtında, değişik tokuş giydiği iki siyah palto vardı: Biri kukuleteli, öbürü sarı kürk yakalı. İkisi de çift düğmeliydi paltolarının...

Tavlaya pek meraklıydı Hasan efendi. İyi de oynardı. Pullar dizildi, zarlar avuçta şıkırdamaya başladı mı, en ciddi adamı kesilirdi dünyanın.

Tulûat sahnesinin ikinci şöhreti Şevki de meşhur bir komiğimizdi bizim. Ama, Hasan efendi kadar halkın sevgilisi olamamıştı: Belki de kafası kel, burnu ezik olmadığı için!

Tiyatro, daha perde açılmasına bir saat kala, kaldırımda başlardı: Muzika ile...

Işıklı kapı önüne dizilmiş çalgıcıların, karalıktaki parıldayan boruları, davul zilleri, oynak havalarla yolcuyu yolundan çevirirdi!

Hele Ramazanda, teravih dönüşü, cami-den çıkan müslümanlar, tiyatrodan içeri daldılar...

Ellerinde muşamba fenerlerle, çatık kaşlı kâhyaların, şıldır şıldır gözlü arap bacıların himayesinde gelen hanımefendiler, küçük hanımlar da az değildi... Tiyatro salonu bir tah-taperde ile ikiye bölünmüştü ortadan: Bir taraf harem, bir taraf selâmlık. Beraber gülmek bile yasaktı kadınla erkeğe!

Perde, piyesle değil, kanto ile açılırdı, ince, titrek bir çingiraktağ, sonra başlayan oynak bir hava ile...

Peruz, Şamram, Minyon Virjini, Gemela, Küçük Şamram yıldızlarıydı sahnenin...

İpek patikleri, pullu esvapları, iri, sürmeli gözleriyle Peruz ve Şamram hanımlar hâlâ gözlerimin önündeler: İkisi de en az yüzer kiloluktu bu kantocu güzellerinin... Ama, ne çevik, ne oynak, ne hafif ağır sıklettiler... Oynarlar, zıplarlar, uçarlardı sahnede:

Aşk beni ıvırdı, kıvırdı, zıvırdı,
Derdime derman olmadı, bulmadı,
Vişşşş!...

Diye eteklerini havalandırdı, diz kapaklarından ötesini gösterdi mi, kıyamet kopardı alkıştan...

Peruz ile Şamram'ın Çoban düetoları pek sevilirdi... Ama bunların en tatlısı, lâkabından da belli, ufak tefek, minyon Virjini idi. Telli pullu bir çekirgeydi sahnede. Kocası kemancı Todori, o çıkarken, yayını sönmez bir aşkla çekerdi tellerde... Gemela, bunların en hünerlisi, bugünün bale yıldızlarını andıran bir kanatsız kuştu... Küçük Şamram'a gelince, sahiden güzeldi o: Biraz dolgun ama son derece biçimli vücudu vardı. Topuklarına doğru sarkan uzun saçları bir altın şelâleydi omuzlarından akan... Beyazdı, plâj görmemiş beyaz. Pembeydi, güneş ve deniz yakmamış pembe...

Güzeldi, güzeldi... Bugün alay edeceği-

miz kadar, güleceğimiz kadar güzel!

Hepimiz âşıktık onlara: Yedisinden yetmişine kadar. Evlerimizde anne ve hemşireden başka gördüğümüz dudak, gördüğümüz omuz, gördüğümüz dizkapağı, gördüğümüz gü-lücük yoktu ki...

Kartpostalı metres tutan bir nesildik biz. Plâjda sevgili dizine yatan kuşak değil!

Tulûat sahnelerinde oynanan piyeslerin hepsi hafif komedilerdi. Ara sıra buna danslar, şarkılar, davul zurnalar da karıştırırdılar. Piyes ne olursa olsun, sonunda, mutlaka bir barış, bir gülüş, bir tatlılık üstüne inerdi perde... Bitmeyen oyunlar da oynanırdı bazı. O zaman Komik-i Şehir seyircilere döner, se-vişen çiftleri eliyle göstererek:

— Dügünümüz gelecek haftaya, derdi.

Hasan efendinin, şimdi dudaklarımda bel-li belirsiz bir gülümseme dolaştıran bir nükt-esini söyleyim size:

Baba, içkiye, kumara, çapkınlığa dadanan oğlunu konağından kovmuştur. Emekli uşak —Kel Hasan— yalvarır:

— Bir cahilliktir etmiş.. Af buyurunuz...

Baba öfkeli:

— Hayır, hayır, der, biraz burnu sürtsün çapkının...

Bu sefer, ağlarcasına yalvarmaya başlar Hasan efendi:

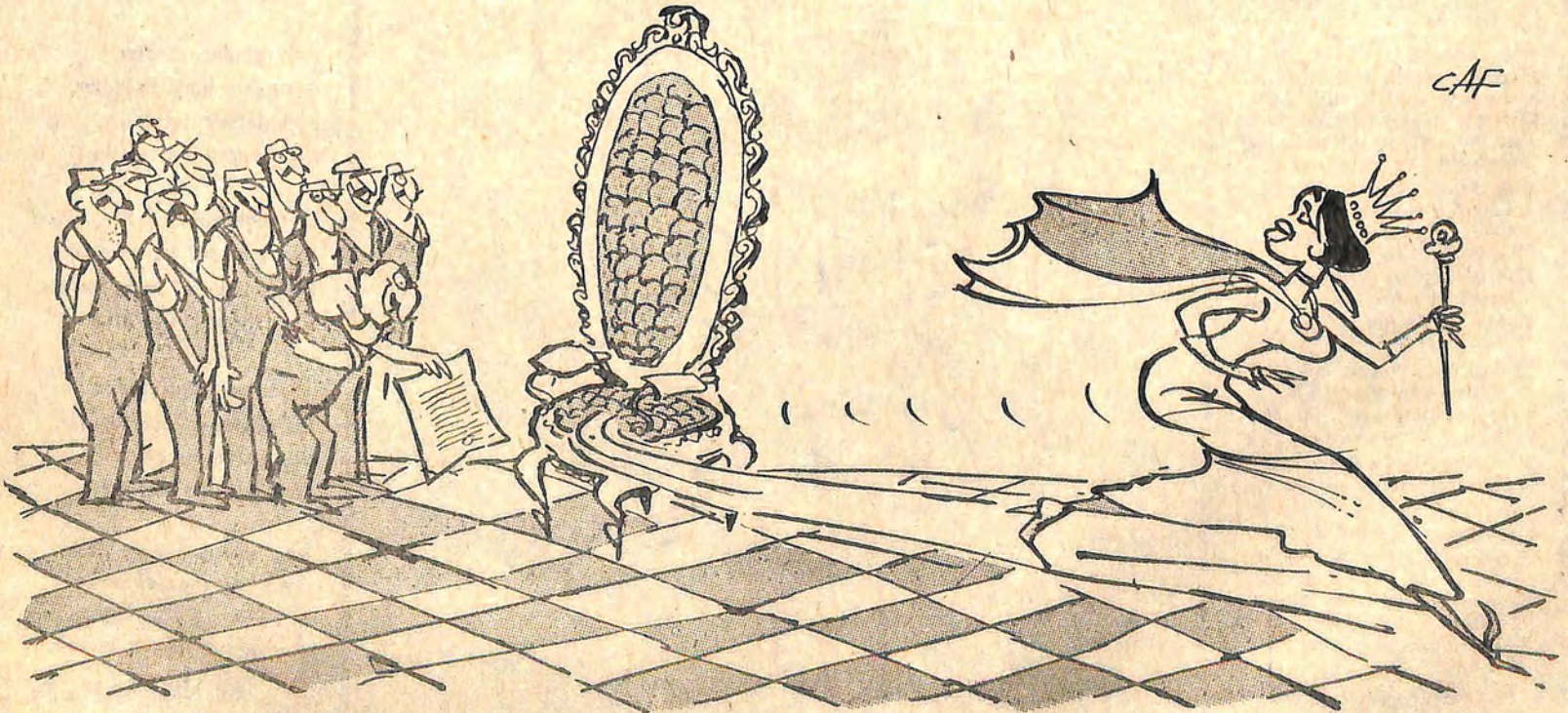
— Aman velinimetim, sürtmesin... Bak, benimki sürttü de ne hale geldim!...

Tulûat sahnesinin unutulmaz bir tatlı komiği de Pepe Refet'ti. O, aptala çıkardı her zaman. Rolünü kendi yaratır, oyunun gidişine göre konuşurdu.

Bir gece, karısını âşığıyla yakalayan koca, tabancasını çekip üzerlerine ateş etti. Ama, tabanca patlamadı.. Tetiğe bir daha, bir daha dokundu, nafile... Oyun fiyasko olmak üzere iken, Reket olduğu yerde zıplayarak, kaha-kahalar, alkışlar arasında durumu kurtardı:

— Patladı, patladı, patladı... Haydi ölü!

Hollanda'daki işçilerimiz, genelev açılması için Kraliçeye müracaat ettiler. —Gazeteler —

Yazısız

PAZARTESİ

İstanbul

Belediyede bir brifing yapıldı. İlgililerin söylediklerine göre İstanbul bir gün ek-meksiz kalabilir, susuz kalabilir, ışıksız kalabilir, hava-gazsız kalabilir, çöpçüsüz kalabilir, taşıtsız kalabilir...

Şey... Bir soru geldi kale-mimin ucuna: İstanbul kala-bilir mi?

SALI

Şaşılacak şey

Tas Ajansının bildirdiğine göre, Azerbaycan'da, bir dağ köyünde, yüzaltmış bir yaşında bir köylü bulmuşlar.

Şaşmadık: Sovyet vatanda-şı bu... Yaşamıyor ki ölsün!

ÇARŞAMBA

Kimdir onlar?

Siluetler diye bir müzik topluluğu varmış. Erbabı bilir elbet, bizim haberimiz yok. İşte bu sanatçı gençler İskenderun'da bir yaz bahçesinde konser verirken ne olmuş, bilir misiniz?

Kavga değil. O alaturka sazda olur... Coşan kadın dinleyiciler... Hayır, hayır sahneye çıkıp göbek atmamışlar... Çalgıcılara çiçek mi dediniz? O da değil, çiçek de atmamışlar!

Tam kırk bayan, popolarından külotlarını çıkarıp fırlatmışlar sahneye...

Demek ki musiki hanımların başka yerlerine dokunmuş!

PERŞEMBE

Baş

Gazetelerde büyük harflerle çift sütun başlıklar:

İstanbul trafiği başsız kaldı!

Pekii, kime baş sağlığı dileyeceğiz? İstanbul halkına mı?

CUMA

Gümüş altın

Sivas'ta Sebat gazetesi sahibini meçhul kişiler dövmüş. Ama şöyle böyle okşama cinsinden değil, fena halde.. Burun kemiğini kırmışlar meslekdaşımızın.

Bu olayda bizim dikkatimizi çeken bazı sözler var:

1 — Gazete sahibinin soyadı: Gümüş.

2 — Gazetesinin adı: Sebat.

3 — Söylentilere göre: Gazetesinde bir altın kaçakçılığından bahsetmiş...

Haaa, şimdi sizler de anladınız değil mi? Sayın Gümüş, taşıdığı soyadını unutup, kalemini altın kaçakçılığı hakkında konuşturmuş...

A kazazede dostum, sen a-talarımızın «söz gümüş ise sükût altındır» dediklerini bilmez misin?

Ama bay Selâhattin Gümüş:

— Benim gazetem adı Sebat'tır, diyebilir.

Eh, o zaman sebat etsin. Ne demiş Namık Kemal: Cihan titrer sebat-ı pay-ı erbab-ı metanetten!

Allah yardımcısı olsun.

CUMARTESİ

Sıra onda

C.H.P.'nin büyük kurultayında Kasım Gülek Genel Başkanlık için adaylığını koyacakmış...

Hey gidi günler heeey... Bir zamanlar Genel Sekreterlik için adaylığını koyunca, İnönü, öfke burnunda:

— Ya o, ya ben! diye direnmişti.

Şimdi işler değişti. Gülek, Genel Sekreterlik değil, Genel Başkanlık koltuğunu göstererek meydan okuyor:

— Ya o, ya ben!

PAZAR

Pala!

Bu haftayı yine bir pazar fıkrası ile kapayalım:

Eskiden bir imlâ yanlışını, bir sayı yanlışını silmek için lâstik silgi yoktu. İnce bir kalemtraş ucu ile kazıyiverirdiler.

Silâh taşımanın yasaklandığı bir çağda, üstler aranırken, bir yolcunun ceketi içinde sallanan koca bir pala bulunmuş. Sormuşlar:

— Bu ne?... Silâh taşımanın yasak olduğunu bilmiyor musun sen?

— Biliyorum, demiş.. Ama bu silâh değil ki... Yanlış kazımak için yanımda taşıyorum.

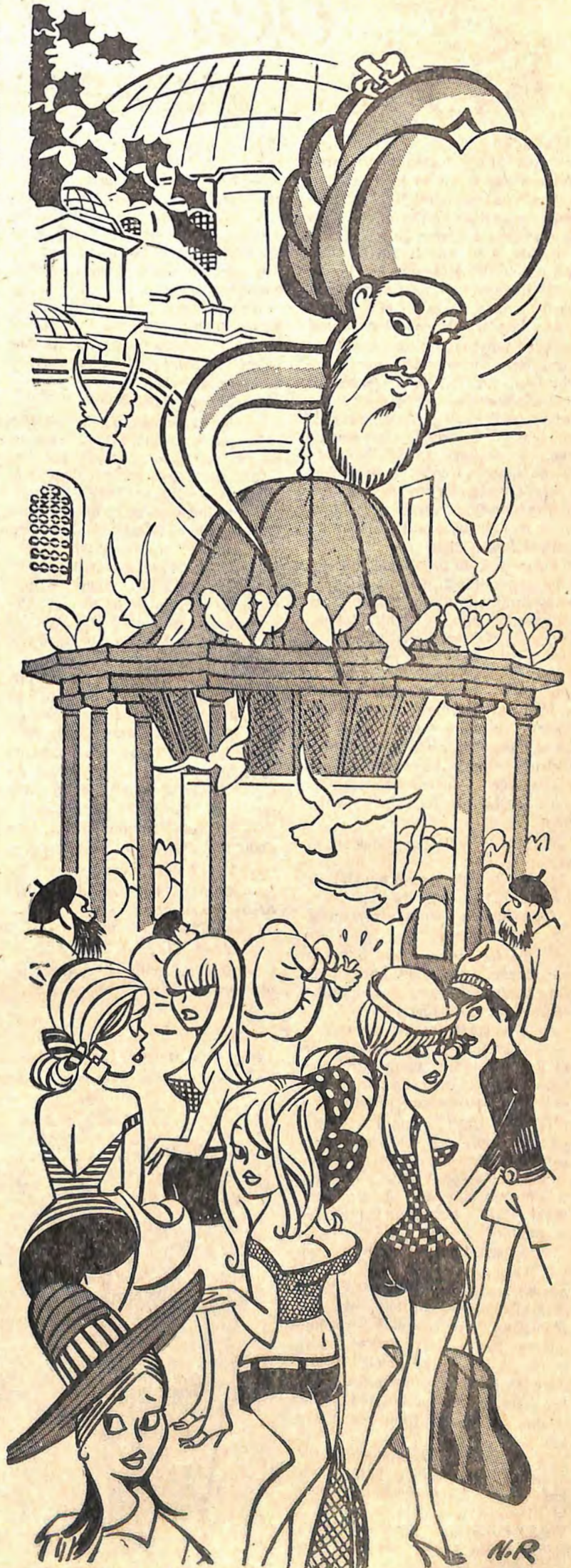
Çıkışmışlar:

— Sus bre yalancı... Böyle iki kulaç pala ile yanlış kazınır mı?

Adam boynunu bükmüş:

— Vallahi ağalar, demiş, bazı öyle yanlışlar oluyor ki, kazımak için bu bile küçük kalır!

Eyüp Sultan türbesini şortlu turistler ziyaret ediyor. (Gazeteler)

Eyüp Sultan — Tövbeler olsun... Beni de baştan çıkaracaklar!

Okul-Aile Birliği

MUZAFFER İZGÜ

İlkokullar yılda en az bir defa Okul Aile Birliği toplantısı yaparlar. Velilerin ancak yüzde beşi gelir bu toplantılara. Bu işbirliği sayesinde ki, maşallah eğitim dâvâmız da dev adımlarla ilerler gider!...

Bir de, Sınıf Aile Birliği toplantıları yapılır ilkokullarımızda. Birincisi ilk dönemde, ikincisi son dönem başlangıcında, yılda iki kez yapılan bu toplantılara da sağolsun veliler, gereken ilgiyi gösterirler. Şayet dâvetiyelerin altına, pasta var, limonata var, çay var, diye yazarsanız veli adedinde her ne hikmetse bir artma görürsünüz... Ama, bizim okul gibi bir kenar mahalle okuluy-sanız ve koruma derneği bütçenizde de tebeşir alacak paranız dahi yoksa, o zaman bu çay ve pasta faslı yerine orijinal piyesler, millî şiirler, monoloğlarla süslersiniz dâvetiyelerinizin altını...

Bizim okul da böyle fakir bir muhitin okulu olduğu için o günü yapılacak Sınıf Aile Birliği toplantısı dâvetiyesinin altına, «Şehit Mehmet Piyesi — Kahraman Ayşe Skeci — Uslu Çocuk Monoloğu — Okul Şarkıları, memleket havaları, rondlar, millî oyunlar, şiirler» yazmıştık.

Toplantı saatini 14 olarak ilân etmemize rağmen, 14 oldu kimse yok, 14.30 oldu kimse yok; saat onbeşe doğru sınıflarda birer ikişer veli gözükmeğe başladı. Ama, bizim beşinci sınıfa bir veli olsun gelmemişti.

Piyeste görevli olan çocuklara çıkıştım:

— Nerde oğlum sizin anneleriniz, babalarınız?

Parmaklı, parmaksız konuşmalar oldu:

— Benim annem güne gitti, benim babam balığa gitti, benim dedem hastaneye yattı, benim ablam nişanlısıyla gezmeğe gitti...

Hele, çocuklardan bir tanesi:

— Öğretmenim, dedi, babam orta ikinci sınıftaki abime git diye tenbih etmişti, ama bir türlü uzun-ışek oyununu bırakıp gelmedi...

Nihayet 15.30 a doğru kasketini yana devirmiş yaşlı bir veli sallana sallana çıka geldi. Sınıfa kendinden evvel şarap kokusu girmişti. Düşmemek için bir eliyle yakamı, öteki eliyle kırıyatımı tuttuktan sonra:

— Bu arkadaşta söz vermiştim, diye başladı. Kahveye gidip meyhanesine tavra atacaktık... Hık, şimdilik yükümü aldığım için, hık... Ne diyordum, heye, şimdilik yükümü aldığım için kendi kendime bu iş sonra da olsa olur Hüsnü dedim. Hem şöyle biraz dinlenmiş olurum, hık, hem de yeni şaraba midemi hazırlamış olurum... Değil mi mâlim bey?

— Öyle öyle, geç otur, dedim.

— Hık, ne diyordum, ha!.. Şöyle kapıya yakın bir yer olsun da, mââ lûm hemen kaçacağım.

İki kız öğrencim bu meyhane de mırbaşını en öndeki sıraya oturttu lar. Müdür gittim:

— Müdür bey, Sınıf Aile Birliği toplantısına bir kişi geldi, saat da

15.30 oldu, acaba yapmasak mı bu toplantıyı? dedim.

— Ne demek kardeşim yapmasak? diye başını salladı. Emir bu, olsun olmasın yapacaksın. Formalite yerini bulacak. Yarın müfettiş sana sorduğu zaman, veli gelmedi de yapmadık mı diyeceksin? Olmaz kardeşim, olmaaz!.. Nasıl silâh şakaya gelmezse, devlet işi de şakaya gelmez... Madem ki yap demişler, yapacaksın. Sen Allaha dua et de, toplantın bitinceye kadar müfettiş gelmesin.

— Neden? diye sordum.

— Neden olacak? Şayet müfettiş gelmezse o zaman faaliyet raporuna elli veli geldi, toplantı çok hararetlı geçti, çok başarılı oldu diye yazarsın. Ayrıca, velilerin eğitim ve öğretim hususunda konuşmak için birbirleriyle yarış ettiklerini, ezcümle şunları şunları konuştuklarını, çocukları dakikalarca alkışladıklarını yazarsın. Bana bak oğlum, müfettişler de bilirler bir iki veli geldiğini ama ne yapsınlar? Onlar da birer formalite kurbanı, inanmak zorundadırlar.

Müdürün meslek yaşına ve formalite aşkına hürmet ettiğim için sesimi çıkarmadan sınıfa döndüm. İçeri girdiğimde, bizim veliyi tarih köşesindeki Fatih portresinin başında buldum. Eli ile sardığı kaçak tütünün Fatih'in yüzüne üfledikten sonra:

— Bu Yeni Caminin imamı Arap Kadir mi? diye sordu.

— Yoo, Fatih, dedim.

— Demek Fatih camisinin ha? Amma da benziyor Arap Kadire... Ya şu kulağı küpeli de kim?

— Yavuz o!...

— Geç be mâlim bey, dedi, hiç bu suratta yavuzluk var mı? Bu... Sözüñ kestim:

Birleşmiş Milletler su işlerimiz için 13 milyon lira yardım edecek. — Gazeteler —

— Haydi, siz oturun şimdi, toplantıya başlıyoruz...

— Başla, sen başla, dinlerim, dedi.

Geçtim kürsüme, önceden hazırlamış olduğum yazıyı çıkardım:

— Çok muhterem okulsever sayın veliler!... Pardon, çok muhterem okulsever sayın veli...

Yazıyı topluluğa göre hazırlamış olduğumdan şaşırıyordum.

— Toplantıya teşrif ettiğin için sana çok teşekkür ederim.

Kalktı veli, elimi sıktı:

— Ben de sana teşekkür ederim. dedi.

— Çocuklarımızın eğitim ve öğretiminde, okulun tek başına yeterli olmadığı büyük eğitimciler tarafından çok kereler ispatlanmış olup...

Velinin gözleri kaydı, başı yana düştü. Çocuklara:

— Kimin babası bu? diye sordum.

Piyeste görevli olanlardan 423 Osman Âlmoğlu ayağa kalkarak:

— Benim efendim, dedi.

— Uyandır oğlum babanı.

Çocuk babasını dürttü:

— Baba, baba... Şışşt!...

Veli, sarsılır gibi uyandı.

— Ne var lan eşşekoğlu eşşek?.. dedi.

— Uyan, öğretmenim konuşuyor.

— Okulla aile arasındaki yakın ilişkinin öğretimde büyük başarılar sağlaması bakımından...

Veli horlamağa başladı.

— Evet, sağlaması bakımından... Oğlum Osman, uyandır babanı!...

— Baba, baba!

— Ne var lan?.. Ne var?...

— Öğretmenimi dinle!...

— Uyumuyoruz ya işte, dinliyoruz.

— Okulla aile elele vererek tüm öğretim ve eğitim müşküllerini hal-

letmeli. Okul ailenin bir devamı olduğuna göre...

— Hoor... hooorrrr...

— Olduğuna göre, oğlum Osman, uyandır babanı!...

— Baba, baba!...

— Ne var lan it oğlu it?...

— Öğretmenimi dinle!

— Şarap yok mu burada? Bi boş şişe varsa, hık, açık şaraptan hık... Yoldan Çekirgenin kahvesine uğra, orada hık, beni hık, terzi Kerim bekliyecekti hık, söyle ona, biraz sonra geliyorum.

Çocuk yüzüne baktı.

— Gitme, dedim ve konuşmama devam ettim.

Veli, rüyalarından rüyalara atarken, ben eğitimin dallarından dallarına atlayarak sözlerimi bitirdim. Osman:

— Babamı uyandırayım alkışlasın mı öğretmenim? diye sordu.

— Bırak oğlum, zahmet etmesin, dedim.

Piyes başlarken veli sıraya iki seksen uzanmış uyuyordu. Arada bir horultuyla karışık karısına, kızına, kaynanasına küfrediyordu ama, bereket çocukların gürültüsü bu hakaretli eğitim öğretim konuşmalarını bastırıyordu.

Memleket havaları başladığında kapıda çelimsiz bir adam belirdi. Başını içeri uzatarak:

— Nerde bizim düdük? diye sordu.

— Ne düdüğü? dedim.

— Ne düdüğü olacak? Yolda manav Kerim'e şasladım, bizim Düdük Hüsnü'nün buraya geldiğini söyledi. İnek, beni iki saattir kahvede bekletiyor...

Veli, arkadaşının sesini duyar duymaz uyanıverdi.

— Buradayım, burada, dedi. Biraz uyuyayım dedim. Eve gitsen karının dırdırından uyuyamazsın, iyisi mi mektebe gideyim de biraz kestireyim dedim. Hani ya, uykumu da almışım ha... Hadi, gidelim de kahveye, görelim bakalım bu akşam meyhaneler kimden...

Ve çıkıp gittiler.

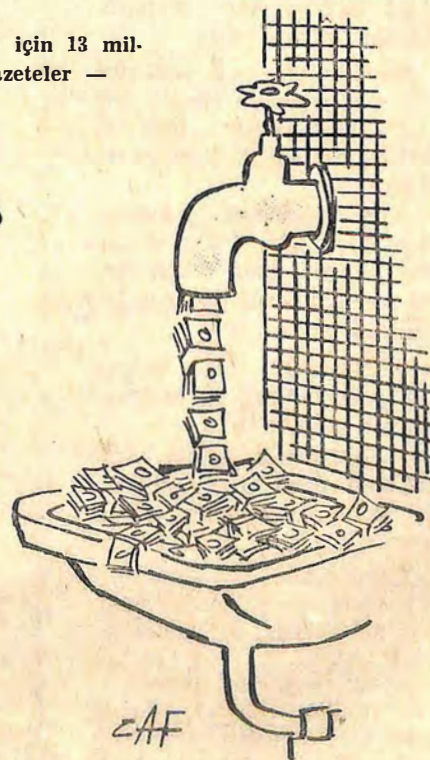
Ben de, müfettiş gelmemesi için dualar ede ede, şarkıları, şiirleri kendi kendime söyleyip, kendi kendime alkışladım. Çocuklar gider gitmez, hemen faaliyet raporunu yazmağa koyuldum:

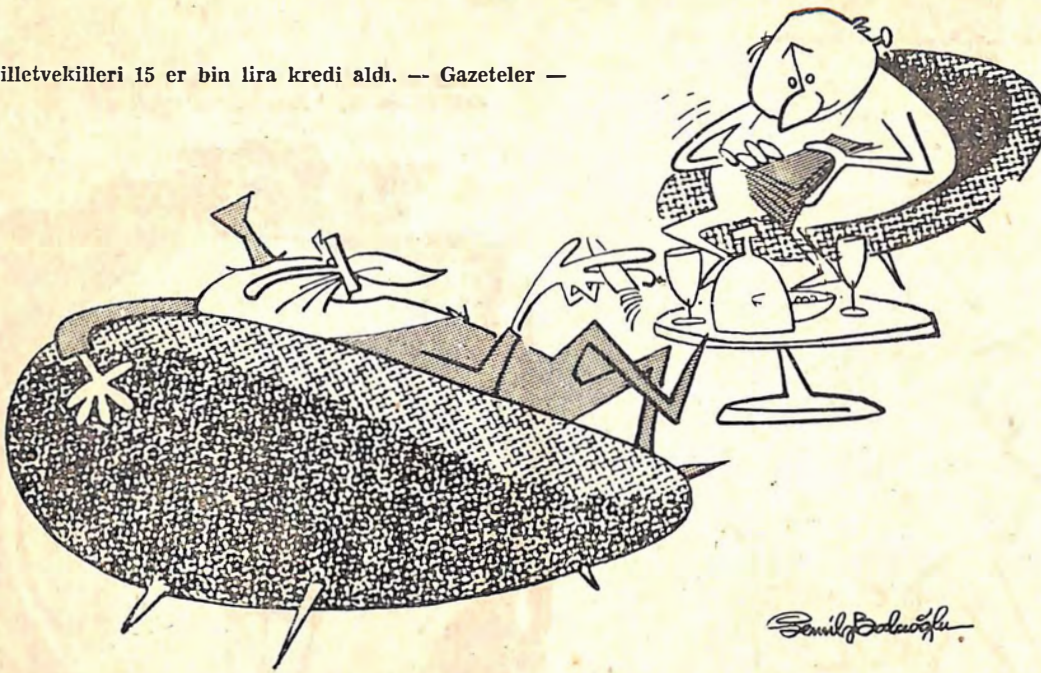
«Toplantıya 53 veli katıldı... Toplantıda ezcümle şunlar konuşuldu» dedikten sonra tam dokuz sayfalık veli konuşması yazdım ve sonunu şöyle bitirdim:

«Velilerden Hüsnü Âlmoğlu, sınıf veli toplantılarının çok faydalı olduğundan bahisle, bu toplantıların her ay başında mutlaka yapılmasını teklif ederek, bu hususun okul müfettişliğine duyurulmasını rica etmiştir, arz olunur efendim...»

Muzaffer İZGÜ

— Vay canına, gene sular akıyor!

— İyi, iyi... Kredimiz olduğu meydana çıktı!

Hamamcı Esmâ kadın

Şile'nin ufacak bir hamamı vardır, Şile'ye göre... Tam demokratik nizam içinde işler: Sabah beyler, akşam hanımlar, cumartesi günü askerler, bilmem hangi gün mahkûmlar, içinde soyunup dökünürlər!..

Turistlere atraksiyon olacak şirinklikte bir yerdir. Henüz, şu etli, şu sarı, şu gülbüz, şu güneşi ucuza satın almağa gelen bikişli Alman hatuneleri, keşfetmemişlerdir hamamı...

Hamamın yöneticisi, Esmâ kadındır. Gençtir, esmerdir, güleçtir, tombalaktır, dilbazdır, bir kahkaha atığında, temelinin üstünde ne varsa hoplar.

Çok şey vardır temelinin üstünde.. Esmâ kadın, hanımlara kur yapar, komplıman yapar, dostluk yapar. Gönüllü'dür müthiş... Ve iki ara bir derede dışarıya fırlayıp yapının duvarına dayalı bir kuru sandalyede gecesini bekleyen güne küskün, hayat arkadaşıyla şöyle konuşur:

— «Dedim kili... aaaa... hanım, suyu öyle harcarsan olmaz... Doldur kurnayı... Senden sonrakileri de düşün...»

İçeriye tekrar girer, tüm tombalaklığıyla, tüm gönüllülüğüyle, hemcinslerini hoş hoş sıvazlamağa...

— «Başbakana... dedim kili... Süleyman bey bu böyle olmaz... Bu gidiş... Hepimiz tarih önünde sorumluyuz... Olmaz beyefendi!»

Diyan milletvekillerinden çok şüphe ettim, Hamamcı Esmâ kadını tenhada duyalı... Muhakkak ve muhakkak, «reislerine» son derece Esmâ kadınca tatlı sözler söyledikten sonra, bize gelip fiyaka söküyorlar, şunu dedim, bunu dedim diye...

Hay yaşayasın Esmâ kadın... Öbürlerine pek «hay yaşayasınız» diyesim gelmiyor!

Okurlarımdan gelen bir fıkra

Arada bir okurlarım fıkra gönderiyorlar yayınlansın diye... Bana değil, yazı işlerine göndermeleri gerekiyor. İki tanesi hoşuma gitti. Burada sunuyorum: Bir Sürmeli Mehmet Paşa varmış, neden sürmeliyse artık... Cesur ve gaddar bir kişizadeymiş... Bir de karısı varmış Ayşo hanım. Ayşo hanım hem çok akıllı, hem çok iyi kalbliymiş, bütün Ayşo hanımlar gibi...

Bir gün, Sürmeli Mehmet Paşa, kendisine ihanet eden on iki kişinin

kafasını uçurtmağa hazırlanırken, Ayşo hanım yetişmiş:

— «Bağışla, bile bile yapmadılar» diye...

Sürmeli Mehmet Paşa, önce lâf işitmek istememiş, sonra:

— «Peki» demiş, «bana, bile bile yapmıyacak kadar aptal olduklarını ispat et, affederim...»

Ayşo hanım tez, bir kocca tepsi, bir miktar kara üzüm, bir avuç da hamam böceği getirtmiş. Tepsinin bir tarafına hamam böceklerini, bir tarafına kara üzümü yerleştirmiş ve mükellef bir yemekten sonra «hainlere» ikram etmiş. Sürmeli Mehmet Paşa da ne yapacaklarını seyredermiş gizliden.

Tepsi ortaya gelince, hamam böcekleri kaçışmağa başlamış.

Adamların biri diğerlerini dürtmüş:

— «Önce şu üzümlerin süvarilerini yiyelim, öbürleri zaten bizim...»

Ve kurtulmuşlar hepsi Sürmeli Mehmet Paşanın gazabından...

Korkak hain olur Ayşo hanım... Amma, hainin bunca aptal olduğunu sana kim söyledi ki?...

PORTRE :

Nilüfer Gürsoy

Bütün ömrünce aynı insan kalış bir felâkettir. Örneği hepimiz için meydana...

Öyle değildir Nilüfer Gürsoy, Adalet Partisinin birinci «lady'sı»dır o!

Ben üç tane Nilüfer Gürsoy tanıdım.

1) Yunanca filoloji asistanı Nilüfer Gürsoy.

2) Çankaya Köşklü Nilüfer Gürsoy.

3) Milletvekili Nilüfer Gürsoy...

Üçünün arasında, bir tek irtibat vardır: Terbiye. Nilüfer Gürsoy'un terbiyesini... Politika bile bozamaz mıdır!... Ha bir de babasına hayranlığı...

Birinci devrenin Nilüfer'i, esmerdi, ufaktı, tefekti, tombalaktı. Kütahyalı bir doktorla evliydi: Ahmet Gürsoy'la (hâlâ evlidir). Mahçuptu, sessizdi. Baba evinde de, koca evinde de, kendisine fazla lâf düşmiyen cinstendi... Hangi hangi beyaz de-

senli bir lâcivert emprime elbise-den bir türlü ayrılmazdı. Ankara Üniversitesinde Yunan filolojisi asistanıydı. Kararınca kültür meselelerine dalmıştı, sonradan çıktı...

İkinci devrenin Nilüfer'i, Çankaya Köşkünün Nilüfer'i idi. Altı ay, bir sene kadar, birinci Nilüfer'e bağlı kaldı, sonra kopmağa başladı. Görüşüğü artık hep çile görmemiş insanlardı: Prensesler, Devlet Reisleri ve benzerleri... Hepsinin için «çok gentil» demeğe başladı. Pederinin her ziyaret ettiği memleketin başları hep «çok gentil» diler. E, gentilerdir hanlı!

Kız doğurdu hep: Emine, Akile, Bilge... Onları, kaçık kaçık guvernantlarla yetiştirmeğe koyuldu. Vakti yoktu, dâvetten, ziyaretten, seyahatten...

Üniversiteyi asmağa başladı. Hatâ, doktora tezini, uzun zaman yarıda bıraktı. Tez zannedersen «Atina'da Isparta ruhu» diye bir tezd. Teze vakti yoktu, dâvetten, ziyafetten, seyahatten...

Arkadaşlarından da uzaklaşmağa başladı. Onlara da vakti yoktu, dâvetten, ziyafetten, seyahatten... Tam bir «Matmazel la presidente» oldu bir süre...

Gene esmerdi, gene ufak tefekti, gene tombalaktı o zamanlar... Giyme önem vermeğe başlamıştı, fazla değil. «Takıları» filân vardı, hediye... Bunca «çok gentil» prenses ve devlet reisleriyle temasına rağmen, gene mahçuptu, gene sessizdi.

Üçüncü Nilüfer Gürsoy, milletvekili Nilüfer Gürsoy, gene bir başka lady'dir... Artık dertten mi, rejimden mi, bilemem, incelmış, incelmış, bir parmaklık bir Nilüfer Gürsoy olmuştur. Meclis toplantılarını, sık dö piyesler içinde izler. A.P. li milletvekillerinden son derece itibar görür. Gene sessiz, gene mahçup bir halı vardır, amma zannedersen bu, dış görünüşten ibarettir. İç görüşü biraz daha hırçındır. Onunla konuşan eski arkadaşları, tam A.P. nin ağzını kullandığını, tam bir partizan olduğunu söylerler. Kimin ağzını kullansın ki?...

Gene başka bir cins, matmazel la presidente havasındadır. Sürgünden yeni dönmüş bir tahtın vârisi gibi bir şey... Bu havayı kendisi değil, etrafı yaratmaktadır, eh kendisi de, kabullenmektedir yalnız...

Yeri, Nazmiye Demirel'inin çok üstündedir, A.P. protokolünde... Üçüncü Nilüfer Gürsoy, üzerine politika yapılmış Nilüfer Gürsoy'dur. Bakalım, dördüncüsü n'olacak!...

Nimet ARZIK

Suların kesilmesine kuşlar sebep olmuş. — Gazeteler —

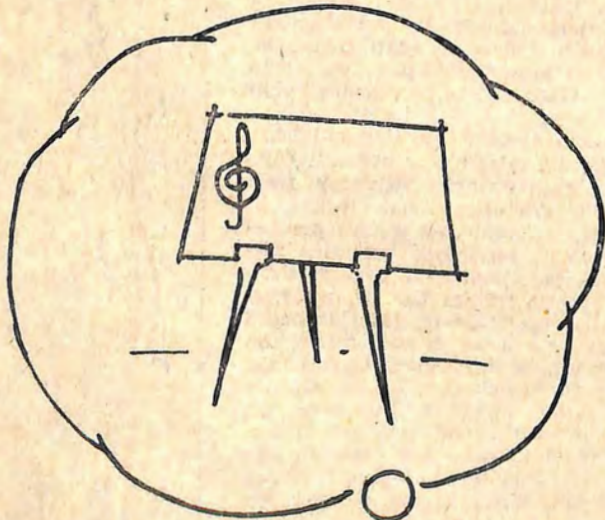

— İlâhi su kuşu, Sen ettin bu işi!

— Artık bu berberde iş yok... Hep eski dedikoduları anlatıyor!..

Aşık İhsanî affı bekliyor.. — Gazeteler —

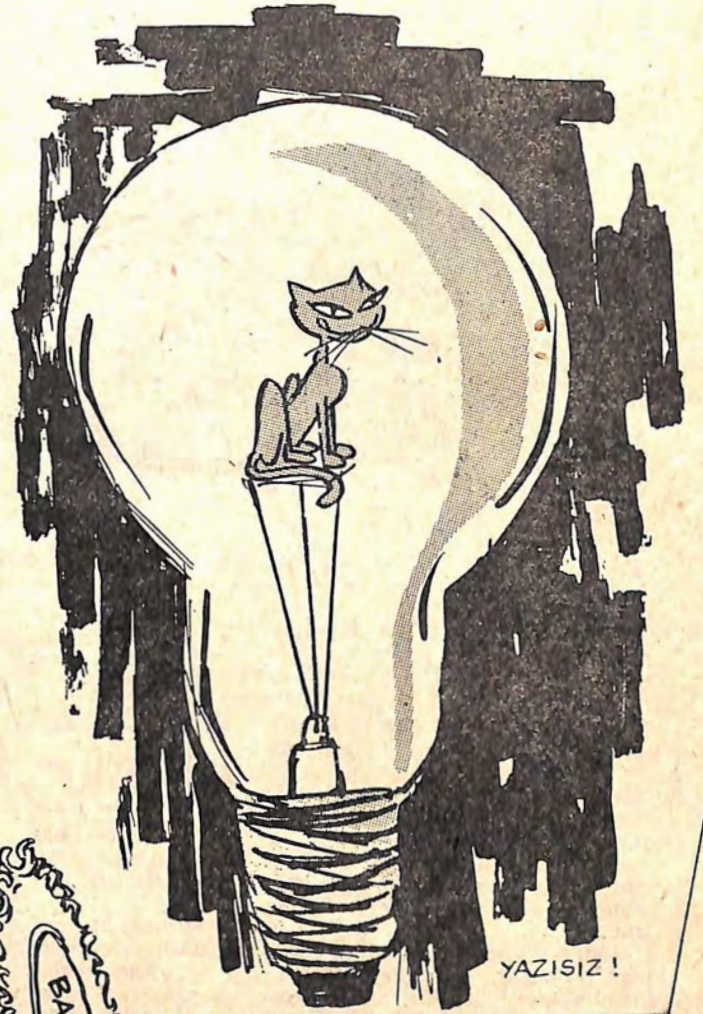

İĞNE -

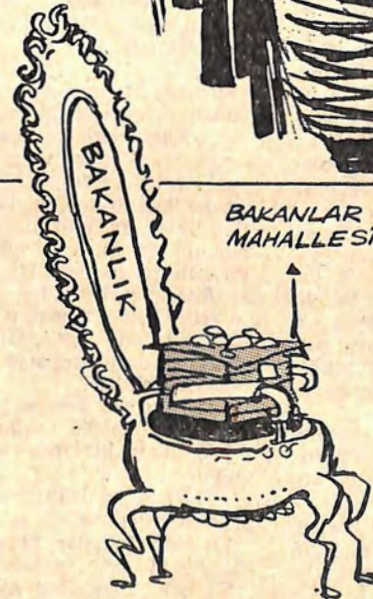
Af âşığı!

CEREYANLARIN KESİLMESİNE
FARELER SEBEP OLUYORMUŞ!

YAZISIZ!

BAKANLAR GECEKONDU
MAHALLESİNİ GEZDİLER!

GEZİ DÖNÜŞÜ

Kız!.. Yavul

Sana gönül vermeyen ya deli, ya ahmaktır;
Küçük, beyaz ellerin bir pamuktan yumaktır!...
Benim senden dileğim dizinde uyumaktır,

Korkma, öpücük değil!...

Boynun ne kadar düzgün! Göğsün ne kadar geniş!
Sedef gibi parlıyor ağzında bir sıra diş!...
Okşadıkça şaşarım, ey güzel kız; kim demiş

Saçın bürümcek değil!...

Kolların görülmemiş bu derece beyazı,
Onları benzetirim bir fil dişine bazı!...
Güzelliğinle övün: Başka kızların ağzı

Böyle küçücük değil!...

SOSYAL MESKENLERİN
TEMELİ ATILIRKEN BOL
BOL VİSKİ İÇİLDİ...

ÇÖPLER DEĞER-
LENDİRİLİYOR!

YAZISIZ

SU KARABORSACI-
LARI TÜREDİ!

AVRUPA
SEYAHATI

-OOOH, İÇİM SERİNLEDİ!..

YAZISIZ

ın olayım!

Tanrı ölçüp yaratmış: Bacak uzun, bel ince;
Heykel gibi gezersin ayakta yükselince,
Bilekler nârinleşir topuklara gelince,

Kalçalar düşük değil!...

Vuruldu o bakışa!... Bayıldım o biçime!...
Aşkınla benzesin mi gözyaşlarım sılma?..
Benim senden dileğim su serpmektir içime,

Yangına körük değil!...

Yetmez mi ayrılığın?.. Hasretten kurtulayım!...
Yüreğimdeki derde ben de devâ bulayım;
Tanrı böyle buyurmuş; kız!... Yavuklun olayım,

Yaşın pek küçük değil!...

Necdet Rüştü EFE

— Bak, dünyada ne becerikli kadınlar var: Bir karış kumaş-
tan şu güzel mayoyu yapmış!..

40,000 gecekonduya su verilecek. — Gazeteler —

— Annee, çabuk testileri ver, suyumuz geldi!...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ihthiyar kadınlar, polisler, çocuk arabaları... Hepsi bir anda gerilerde kalmışlardı. Banki'ye giden yolun yarısında aklım başıma gelir gibi oldu. Arka tekerleğin bir acaipleştigini ve makinenin kış atmaya başlayıp sarhoş bibi yalpa vurduğunu hissettim. Nasıl oldu ise gazı kesip durmağa ve aşağı inmeye muvaffak oldum. Arka lastikte koca bir çivi sokulu idi. Anlamak kaabil değildi doğrusu; o kadar tramvayı, kaldırım, duvarları alt eden bu cehennem motor nasıl oluyordu da bir çiviyeniliyordu?

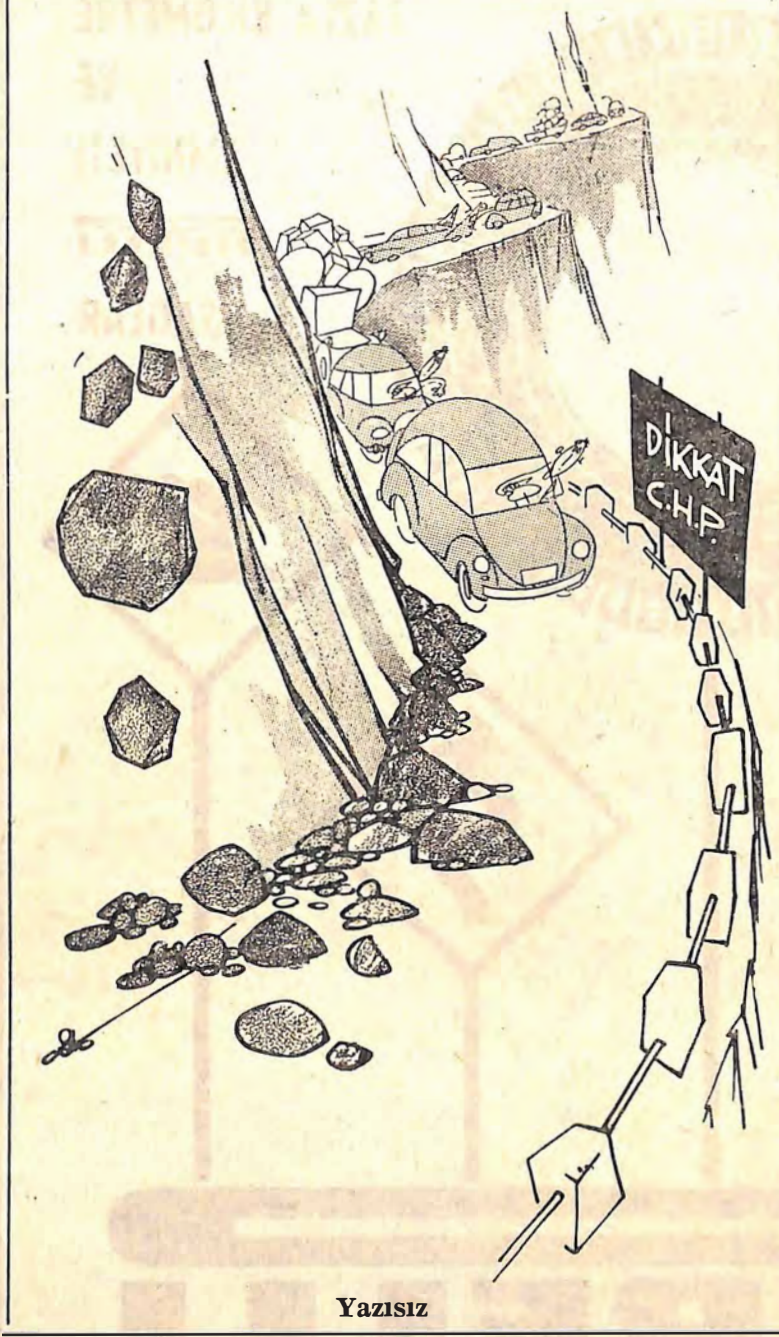
Etraf göz alabildiğine tarlalıktı. Taa uzakta bir traktör görür gibi oldum da sonra bunun da bir serap olduğunu anladım. Motorsikleti direksiyonundan yakalayıp aksi istikamette sürüklemeye başladım. Şehrin kenar mahallelerine eriştiğimde güneş baktmakta idi. Bana bir garaj sağlık verdiler. Çaresiz kalanlara daima yapıldığı gibi bir lastik yaması için derim yüzüldü ve hayırlı yolculuk temenni edildi. Fakat motor tekrar çalışmak istemiyordu. Meş'um benzin musluğunu yol boyunca açık bıraktığım için bu defa motor boğulmuştu. Doğru dürüst dinleyemedim dahi bu açıklamayı. O anda biri karşına çıkıp «Ver o motoru buraya» dese sevine sevine teslim ederdim. Yazık ki böyle bir hayırsever yoktu ortalıkta. Tekrar yola koyulup en sonunda eve ulaştığımda beni çok acıklı bir tablonun beklediğini gördüm: Annem küçük oğlunun sarşın başını göğsüne bastırmış hem ağlıyor hem çocuğa «zavallı öksüz» diyordu. Karım polisle gayet heyecanlı bir telefon konuşması yapmakta ve «acaba orta yaşlı, balık eti, sarışınca, iki gündür traş olmamış ve burnunda et beni olan bir şahsın ölü veya diri bulunup bulunmadığını» soruyordu. Beni görünce ikisi de birer çığlık atıp bana doğru koşular. Bir yandan ağlayarak beni kucaklıyor, bir yandan da sağlam mıyım diye oramı buramı yokluyorlardı. Motorsikleti mutfaka taşıdık.

Yatak odasına girerken karım:

— Yarından tezi yok satarız bu cenabeti, dedi. Başımı salladım, konuşacak halim yoktu zira ve derhal uykuya daldım. Sabaha karşı korkunç bir gürültü ile yataklardan fırladık. Aslan motorsiklet kendi kendine çalışmış ve çıkış yolu bula-mayınca gazaba gelip ne kadar çanak çömlek ve mutfak eşyası varsa tuzla buz etmişti. Karım düşünceli bir tavırla durumu gözden geçirdikten sonra çıkıp gitti. Yalnız mutfaktan değil, evden... Ertesi gün boşuna dönmesini bekledik, dönmedi; annesine gitmişti.

Ama bütün bunlar benim umu-

Kasım Gülek «C.H.P. seçimlerden sonra heyelân geçiriyor» dedi.

Yazısız

rumda değildi yoldaşlar; en mühim mi motorsikletim yeniden çalışıyor, çalışıyor, çalışıyordu.

Aç ve perişan bir halde pedallara basıp gaz verdim ve sabah karanlığı konu komşuyu yataklarından uğrattım. Bir vahşi canavar gibi sokaklar, dağlar, dereler aştım; lastikler patlatıp küfür ederek yeniden

yamadım; yayaalara çarpıp cezalar ödedim.

Civarda bana «Uçan Hollandalı» demeye başlamışlardı ve anneler uslanmayan çocuklarını benimle korkutuyorlardı.

Belki seneye tekrar ilham perimle barışır karımı alıp eve getiririm.

Semiramis AYDINLIK

Bazı mahkûmların ceza süreleri azaltıldı... — Gazeteler —

Sakallı kadın

Pazar yerindeki sirk kocaman ilânlar asmış, ayrıca çadırın önünde avaz avaz bağırarak çığırkanlar tutmuştu. Bütün bunlar yeni numara «sakallı kadın» içindi. Sakallı kadını gördükten sonra çadırı terkeden müşterilerden biri gişedeki güzel kıza lâf attı:

— Sakallı kadın her halde sizin anneniz?...
Genç kız gayet sâkin cevap verdi:

— Hayır, babam.

Esrar

— Demek bizim eski dost Manfred öldü ha?... Neydi ölüm sebebi zavallının?

— Doktorlar anlayamamışlar ne olduğunu...

— Esrarengiz adamdı şu Manfred azizim!

— Esrarengiz mi? Neden?

— Neden olacak hayatta iken nasıl yaşadığına akıl erdirmek kaabil değildi, şimdi de neden öldüğü belli değil...

Bir duysa..

Sosyetik bir toplantıda arylar söyleyen genç kadının önünde nâzik bir reverans yaparak onu tebrik eden delikanlı:

— Eğer amcam sizin arylarınızı işitebilse bütün servetini bu uğurda verirdi?

Genç kadın ümitle atıldı:

— O kadar imkânsız bir şey değil, amcamız için de şarkı söylerim...

— Maalesef imkânsız, dedi genç adam, zira amcam doğuştan sağırdır.

Leylek

Küçük Moritz misafirleri genç karı-kocaya sordu:

— Sizin neden çocuğunuz yok?

— Leylek getirmedi bize de ondan Moritzcik...

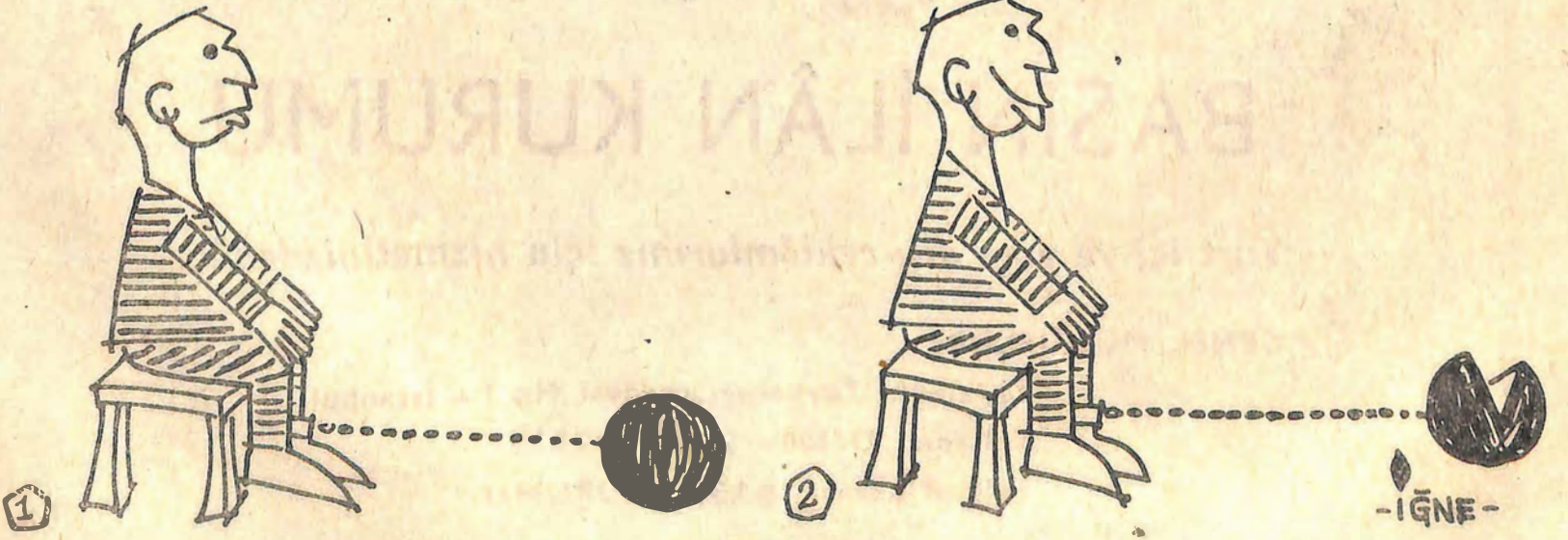
— Ohooo, siz leyleğe güvenirsiniz daha çok beklersiniz!..

Aktörün düşmanları

Büyük aktör Sacha Guitry herkesle dosttu. O, bunun pek farkında değildi.

Düşmanlarından bahsedildiği bir gün yanındakilere:

— Şayet, dedi, beni kötüleyenler, kendileri hakkında neler düşündüğümü bilselerdi, beni daha da kötülemeye çalışırlardı.

Yazısız

FAZLA KİLOMETRE
VE
EMNİYETİ
PIRELLI
SAĞLAR

NAMIK BAYIK P 3

PIRELLI
TÜRK-PIRELLI TİCARET A.Ş.

(İlanlık : 4943 - 182)

**MÜJDE!
MÜJDE!
SAVAŞ ÇİL İLACI**
Bir çok insanın Dostu
Yüzdeki leke, ergenlik ve çil
Ona kaptırdı postu.

(AK : 180)

Akbaba

Haftalık Sıyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini Milen idare eden:

Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

Sekreter: Selami M. Yurdatap

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer caddesi,

No. 8-10 Daire: 3. İstanbul

Telefon : 22 18 11

İLAN FİYATI :

Kapak içi, santimi 20 lira,

iç sayfalar 30 liradır.

Fiatı : 100 kuruştur.

Reklâmınızı gazete ve dergilerle değerlendirin!

BASIN İLÂN KURUMU

Yurt içi ve yurt dışı reklâmlarınız için hizmetinizdedir.

GENEL MÜDÜRLÜK:

Cağaloğlu Türkocağı caddesi No 1 - İstanbul

Telefon : 276600 - 276601

Telgraf adresi : BASIN KURUMU

(Basın : 17733 - 179)

Milletler Gülüyor

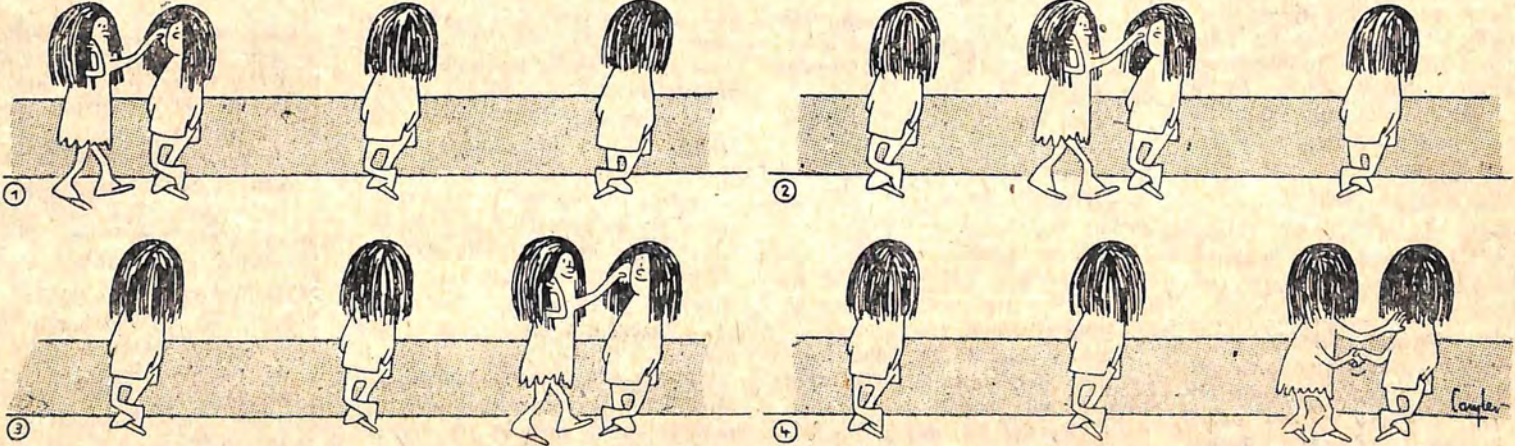
Papa ne demiş?

Adam, berber dükkânına geldi, koltuğa oturdu:
— Yarın, dedi, (.....) hava yollarının bir uçağıyla Roma'ya gidiyorum. Roma'da Feza Otelinde kalacağım. Papa'yı ziyaret edeceğim. Saçım başım düzgün olmalı, anlarsın ya, ona göre ustalığını döktür.
Berber, bir yönden ustalığını, diğer yönden çenesini döktürmeğe başladı:
— İyi yolculuklar dilerim, ama bana kalırsa hava yollarının en kötüsünü seçmişsiniz.. Feza Oteli dediğiniz yer bir batakhane-dir.. Roma bu mevsimde rezalettir.. Papa'ya gelince: Binlerce ziyaretçisi arasında size sıra gelir mi, gelmez mi? Orasını ancak Papa'nın Allahı bilir..
İki hafta sonra adam döndü, tekrar berbere uğradı, berber sordu:
— Ee, yolculuğunuz iyi geçti mi beyefendi?
— Çok iyi geçti dostum: Uçak şahaneydi, Roma cennetti, Feza Otelinde kırallarla beraber yemek yedim.. Papa'ya gelince: Beni hiç bekletmeden kabul etti, mübarek elini başıma koydu da ne dedi bilir misin:
— Hangi eşek berber saçınızı bu hâle soktu, dedi, tavsiye ederim: Hemen değiştirin bu nalbandı...

— Çok sıcak yavrum, biraz çözeyim... Terliyorsun!

— Eller aşağı!

Yazısız

Arslanla maymun

Arslan, ağacın tepesinde tüneyen maymuna seslendi:

— İn aşağı, biraz çene çalam dostum..
— İnemem, korkarım.
— Neyimden korkuyorsun?
— Pençelerinden, dişlerinden..
— Ben onları bağlarım, merak etme.

Arslan pençelerini, ağızını sıkı sıkı bağladı, maymun titreye titreye aşağı indi.

Hayvanların kuralı sordu:

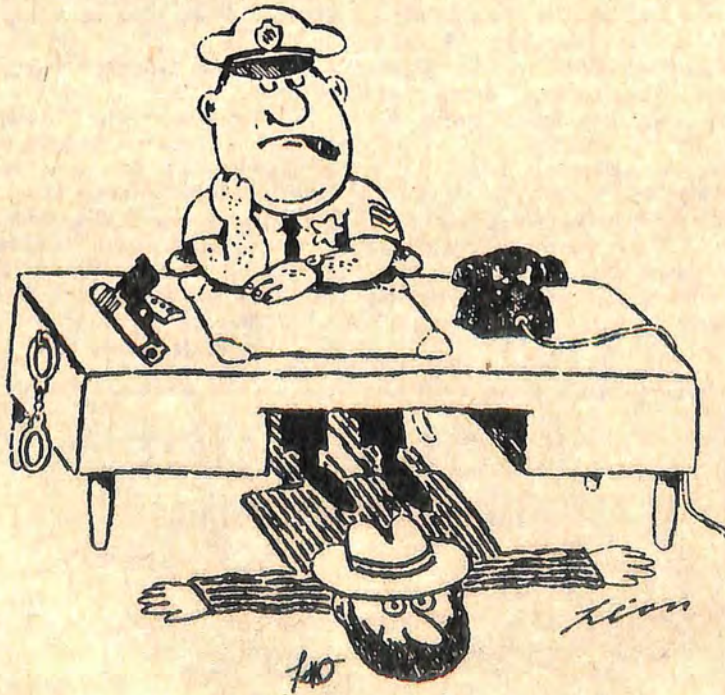
— Neye titriyorsun peki?
— Neye mi? Hayatımda ilk defa arslan yiyeceğim de ondan.

Çıplaklar kapıda

Gazeteci, çıplaklar kampında dolaşırken, geniş kovboy şapkalı biriyle burun buruna geldi:

— Her halde, dedi, güneş çarpmasından korkuyorsunuz..
— Yoo, hiç korkmam.
— Peki, bu kocaman şapka ne oluyor?

— Başımı örtüyorum: Saçsız olduğumu kimsenin bilmesini istemem..

Post!

Tutulmayan piyes

Tiyatro müdürü, seyirciler arasına karışmış, salonun dibinde ölüm terleri döküyor: Piyescin tutmadığı işte apaşıkâr, oysa bir servet harcamıştı o bu piyes için:

— Mahvoldum, diye söylendi ve ağır bir küfür savurdu.

Yaşlı bir kadın kendisine doğru eğildi, öfkeyle yavaşça:

— Ne dırdır ediyorsunuz orada kuzum, dedi, piyes bu kadar sinirinizi dokunuyorsa, gidin, gışeden paranızı alın, elâlemi rahat zırakın.

Müdür dizlerini döğerek mırıldandı:

— Ah madam, geri almak imkânı olsa, ah olsa...

Kan tahlili..

Öylesine içiyor, öylesine içiyordu ki, dostu, düşmanı yanında kibrit çakmaktan korkar olmuşlardı. Bir gün hastalandı, doktora gitti:

— Bir kan tahlili yaptır da getir, dedi doktor.

Ertesi gün raporu aldı, doktora götürdü, doktor okudu:

— İkol içinde çok az miktarda kan görülmüştür.

— 8 —

Sevim, yavaş yavaş anasigilden tarafa döndü. Başını yavaşca kaldırdı. Yüz yüze uyumuşlardı ikisi de...

İçindeki arzu şu anda, her zamankinden daha çok itiyordu onu Fikret'e doğru. Yazıktı ana babasına... Sanki bir yasağı savıyorlarmış gibi yapıyorlardı insan oğlunun en tabii haklarından olan birini. Hattâ fakir insanla, zengin insanı o anda eşitleştiren ilâhî zevki... Yıllar evvelsi de şahit olurdu anne ve babasının böyle anlarına. Ama o zamanlar, anasının inlediğini duyardı. Fikir fıkrı güldüğü de olurdu anasının. Pekiyi, şimdi niye böyle olmuştu anacığı? İş mi yapmıştı, yokluk mu yapmıştı, açlık mı yapmıştı; yoksa sefaletin koyusu mu?... Hepsini, her şey yapmıştı. Elele vermişti bütün yokluklar, yok etmişlerdi anacığının kadınlık hislerini.

Vah anacığı vah!... Kırk yaşındaydı daha. Kırk yaşındayken ölmüştü.

Doğruldu yatağın içerisinde. Bir daha baktı anasigilden tarafa. Uyuyorlardı. Hattâ babası horlamağa başlamıştı bile. Bu horultuda bir bezginlik, bir yaşamama isteği vardı... Anasının yüzüne baktı. İstediyi oyuncağa kavuşamayan çocukların yüzü gibi mutsuzdu...

— Vah anacığım vah!...

Çividen elbisesini aldı. Çarçabuk sırtına geçirdi. Düğmelerini dışarda vurmak üzere kapının mandalına el attı.

Yağmur dinmişti. Tek tük gözükken yıldızlar, göz kırpyorlardı yer yüzündeki mutlulara... Ayağına bir nalın geçirdi. Sonra vazgeçti nalından, bir yanı kopuk naylon terliği giydi.

Vazgeçse miydi? Acaba anası uyanır da bakar mıydı? Babası da duyar mıydı acep? İster misin kalksın da Ayhan su istesindi? Hiç öyle huyu yoktu ya çocuğun, ne de olsa bugün her günküden yağlı yemişlerdi. Olur da olurdu. Kalkar, bakınır, aksilik —Abla— bile derdi.

Fikret de yoktu görünürlerde. Uyumuş kalmıştı belki de içerde Sınırinden çekip gitmiş de olabilir...

Gündüzün, yıkılan teneke duvarın üzerine basarak, Fikret'gilden tarafa geçti. Kapının önüne varınca, içeriyi dinledi. Hiç ses sedâ yoktu. Sanki bütün gecelerin sessizliği, bu kapının önünde birikmişti. —Kapıya vursam mı?— diye düşündü. Yoksa, evet yoksa, Fikret yok muydu evde? Saat da kaçtı acaba...

Usulca:

— Fikret, diye seslendi.

Ses çıkmayınca kapıyı vurdu. Çok ilerden köpek havlamaları geliyordu. Kapının mandalına el attı. Aşağıya doğru bastırdı...

Kör bir lâmbanın ışığı içeriyi aydınlatmağa çalışıyordu. Soluk, kırmızı ışık bunaltmıştı odanın havasını. Kösedeki yatağın içerisinde uyuyordu Fikret. Yorgun karnının üzerine kadar çekmiş, geniş göğsü ve omuzları dışarda kalmıştı.

Sevim, ancak kendi duyacağı bir sesle:

— Fikret, dedi.

Fikret, soluyarak ters döndü. Sevim, eğildi Fikret'in göğsünü dinledi. Muntazam nefes alıp veriyordu. Elini Fikret'in göğsünde gezdirdi, sonra boynunda ve yüzünde dolaştırdı ellerini.

Birdenbire sıçrayarak, —Pist— dedi Fikret.

Sevim güldü.

— Kedi mi sandın beni? diye sordu.

— Nerde kaldın kız?

— Ancak uyudular.

— Ancak mı uyudular? Parti tuğu mu hazırlıyorlardı?

— Annem çamaşır yıkadı da?

— Ütüledi ha?

— Alay etmesene Fikret!...

Kollarından yakaladı kızın. Kendine doğru çekti. Sevim, çok direnmek istediye de olmadı, kuvvetliydi Fikret'in kolları.

— Girmem yatağa, dedi.

— Akrep mi var yatakta?

— Yoo, sen varsın.

— Akrep miyim kız ben?

— Girmem işte...

— „Deli kız, deli kız, dedi Fikret. Ve kucakladığı gibi Sevim'i yatağın içine aldı. Dudaklarından öptü...

— Söz ver Fikret...

— Neye?

— Bana dokunmıyacağına.

— Delisin sen vallahi. Nikâhla alacağım kız seni.

— Ev de tutacak mıyız?

— Tutacağız tabii. Belki bir gecekondu da biz otururuz buraya.

— Ya yıkarlarsa?

— Ben yapayım da onlar yıksın bakalım. Çocukların yaptığı ebem evini mi yıkıyorlar?

— Fikretim benim!...

— Sevim...

— Çok mu seviyorsun beni Fikret?

— Her şeyden çok...

— Ben de seni Fikret...

— Şu üç aylar bir türlü bitmiyor. Hep tapu, hep tapu... Milletin tapudan bizi gördüğü yok. Oğlan tohuma karışacakmış, kimin umurunda; kız deli divâne olmuş, kimin umurunda?...

— Öyle Fikretim, öyle... Bizi düşünen kim?

Fikret doğruldu yatağın içinde: — Kız sen buraya dertleşmeğe mi geldin? diye sordu.

Güldü Sevim. Fikret'in boynuna dolandı. Tatlı bir teslimiyetle sarıldı sevgilisine...

— N'olursun Fikret, gideyim ben artık, dedi.

— Bu kadar çabuk mu kız? Daha geleli beş dakika olmadı.

— Beş dakika mı? Sen hor hor uyuyordun...

— Tabii uyurum, kaç sat beklettin biliyor musun?

— Olsun Fikret... Azıcık daha sabret. Hep yanında olacağım. Ay-nı şimdiki gibi. Hem belki bu hafta içinde belli olacak.

— Ne?

— Evlenmemiz... Mahalleli valiye çıkacaklarmış yine. Babam dedi ki...

— Vali ne karıştırmış bizim evlenmemize? O kendi kızının evlenmesine karışsın.

— Onu demiyorum ki ben sana. Gecekonduların tapusu için diyor. Haydi evlendik Fikret. Yüzel-li liranın yüzelli lirasını da ev kirasına verirken, biz ne yiyeceğiz?... Bu odanın bir tarafına, annengil görmesinler diye bez mi gerip yatacağız?...

— Uff sen de, bu gece de hep gecekonduyardan tutturdun.

— Neden?

— Bilmem işte. Çok koydu nedense.

— Ah bu ah!... Ne berbat dünyaymış bu be?

— Kaça çıkar ki bir gecekondu Fikret?

— Beşyüz...

— Ne, beşyüz mü? Peki, nerden bulacağız bu parayı?

— Üçyüz liram var, dedi Fikret. Yüzelisini düğüne harcasak, yüzelli liramız kalır geriye.

— Yüzelili lira yeter mi ki bir gecekonduya?

— Kargısıyla, dört ana direğini alır. Zaten esas para da damına gider. Bir çinko kaçta biliyor musun?

— İki penceresi olsun e mi?

— Olsun Sevim.

— Hamamlık da yapar mıyız?

— Yaparız. Bir köşesine yarım torba çimento alır dökeriz, bir de dışarıya delik, oldu sana hamamlık...

— Leğende yıkanmasını hiç sevmiyorum.

— Olur yavrum olur. İstersen ilerde soba bile alırız. Yağcılık deyip geçme. Ustaşa beni çok seviyor. Saat başına bir yirmibeş kuruş zam yaparlarsa, o zaman dile benden ne dilerse... Bizim sıkıntımız gecekonduya oturana kadar. Ondan sonra her ay ikiyüz lira çimdendir bizi.

— Çimdendir.

— Her şeyler alırım sana.

— Evlenirken naylon kombinezon alacaksın değil mi?

— Tabi alacağım.

— Canım Fikretim. Dua et Fikret... Az kaldı, ya üç ay; ya da onbeş gün... Bana öyle geliyor ki onbeş gün...

İkisi de yarın diyemiyorlardı. Hem üç aydan, hem de onbeş gündən korkuyorlardı. Yıkma işini geriye atarlarsa ancak üç ay atarlardı. Çünkü, ikidir emir gelmişti mahalleyle. «Evleri boşaltın, yıkacağız» diye. Ama kimse evinden bir adım dışarı atmamıştı. Hattâ, kapı önlerindeki leğen, ibrik, tas, ne varsa inadına içeriye taşımışlardı. Yıkırmıyacaktı mahallelerini. Toz toprak ettirmeyeceklerdi dünyadan habersiz miniminilerini ısıtan dört çamurcuk duvarlarını. Varsın aksındı, varsın vıcık vıcık çamur olsun, ama mutluydular... Sokakta kalmaktan, soğukta donmaktan, aç çocuk sesi duymaktan daha mutluydular...

Valiye çıkmışlardı o zaman da. «Pekiyi» demişti vali. Bir üç ay daha müsaade etmişti. «Üç aya kadar başınızın çaresine bakın.» demişti...

Başların çaresi!... Dünyanın neresinde olursa olsun, parayla bakılırdı başın çaresine... Baş çaresi de değildi bu, yaşamının çaresiydi, yok olmanın çaresiydi... Kimin vardı ki kıyı köşecğinde üç beş kuruş?... Fakirde para, cennette günahkâr ara... Vali değil üç ay, üç yıl müsaade etse, yine de çıkmıyacaktı gecekondularından. Sıkı sıkıya yapışmışlardı bu çamur yığınlarına. Bu çamur yığınlarında hâtıra aramıyordu onlar, var olmayı arıyorlardı. Bir üç ay daha geçerdi aradan... Yine affederdi vali... Fakat, işte fakat bir gün gelir di ki affetmezdi... O zaman mahalleyle yıkıcılar dolar, basarlardı kazmayı toprak duvarlara... Hele ameleler, hele ameleler... Ne bilsinlerdi onlar, nerden düşünsünlerdi miniminilerin perişanlığını. Yevmiyelerini almasını bilirlerdi onlar. Aynı, hiç tanımadığı bir suçluya hakaretleri yağdıran polis gibi.

— Sustun Sevim!...

— Sen de Fikret.

— Düşündüm de...

— Neyi?

— Evlendiğimiz günü. Çalgı da getireceksin değil mi?

— Getirteceğim tabii. İstersen davul da getiririm.

— Davul olmasın. Zeliha'nın düğündeki çalgıcılardan olsun.

— Sevim?

— Söyle Fikret?

— Ne dersin, yarın açayım mı işi babama? Nasıl olsa yarın geliyor. Bekle bekle n'olacak? Şimdi bir üç ay daha müsaade etseler, yine evlenemeyeceğiz ki... O zaman da, öbür üç ayı bekliyeceğiz. Allahın üç ayına kıran mı girdi? İşin yolksa bekle dur. Hep beklemek, hep beklemek... Beklesen de, sonunda işin olsa neyse. Yok ki bunun sonunda ümit. Bak Sevim, ümitler beklenir kızım. Biz burada oturmuşuz, ümit etmediğimiz bir şeyi bekliyoruz. Aynı yolunu yitiren insanlar gibi...

(Devamı var)

Motosiklet Meraklılarına müjde

HARLEY DAVIDSON — CESPA — JAWA — CZ — MZ —
RUS — NSU ve SIMPSON markaların bütün modellerini
tam çeşit olarak TAKSİTLE satışa arz edilmiştir. Ayrıca
muhtelif marka kadın, erkek ve çocuk BİSİKLETLERİ ile,
her çeşit ÇOCUK ARABA VE PUSETLERİ de mevcuttur.
SABRİ ACARSOY MAĞAZALARI
Tophane, Boğazkesen C. 155 - 174 - 175 İstanbul 'Tel: 49 18 76

(Yıldız : 879 - 181)

CEYMİS FLORYADAN BONT'LA SEVGİLERLE

ÇİZEN
SEREN

SANDIĞIN İÇİ

BONT'DAN KURTULMAK İSTEYEN BALABAN, KAHRAMANIMIZI SANDIKLAYIP KLOROFORM LADIKTAN SONRA, BİR AKDENİZ, GEMİSİYLE POSTALAR!

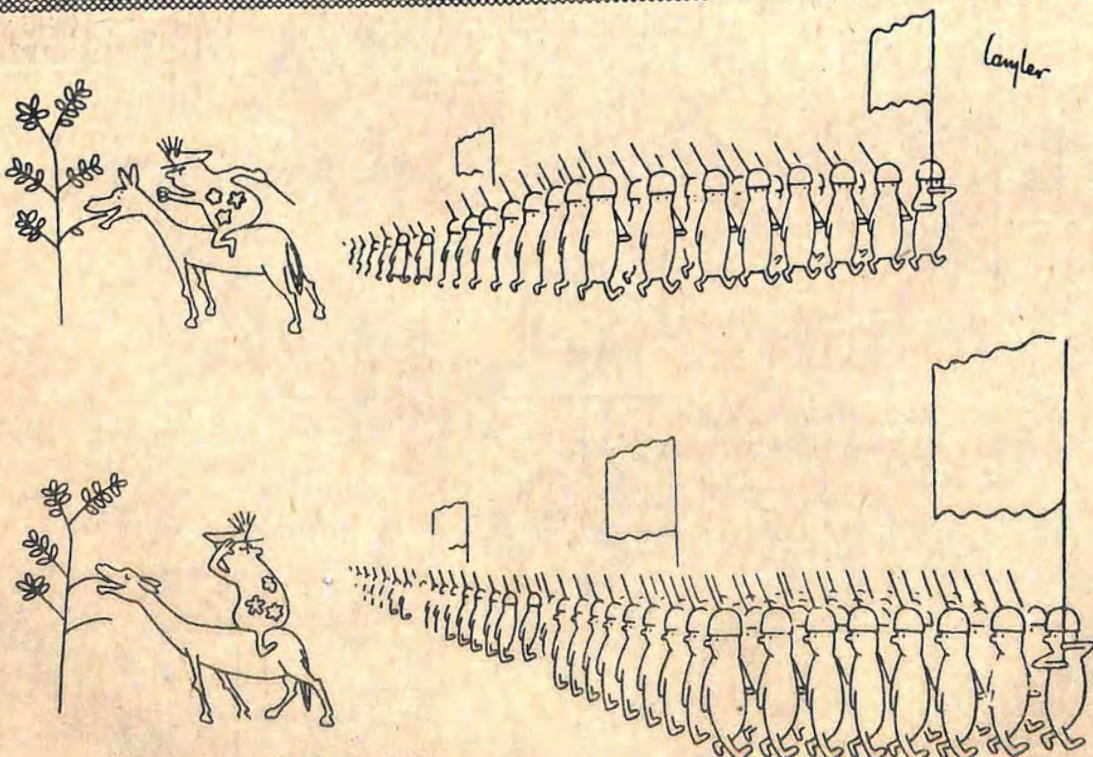
dünya KARİKATÜRLERİ

-ANLADIM... BİRAZ SİNİRLİSİNİZ!

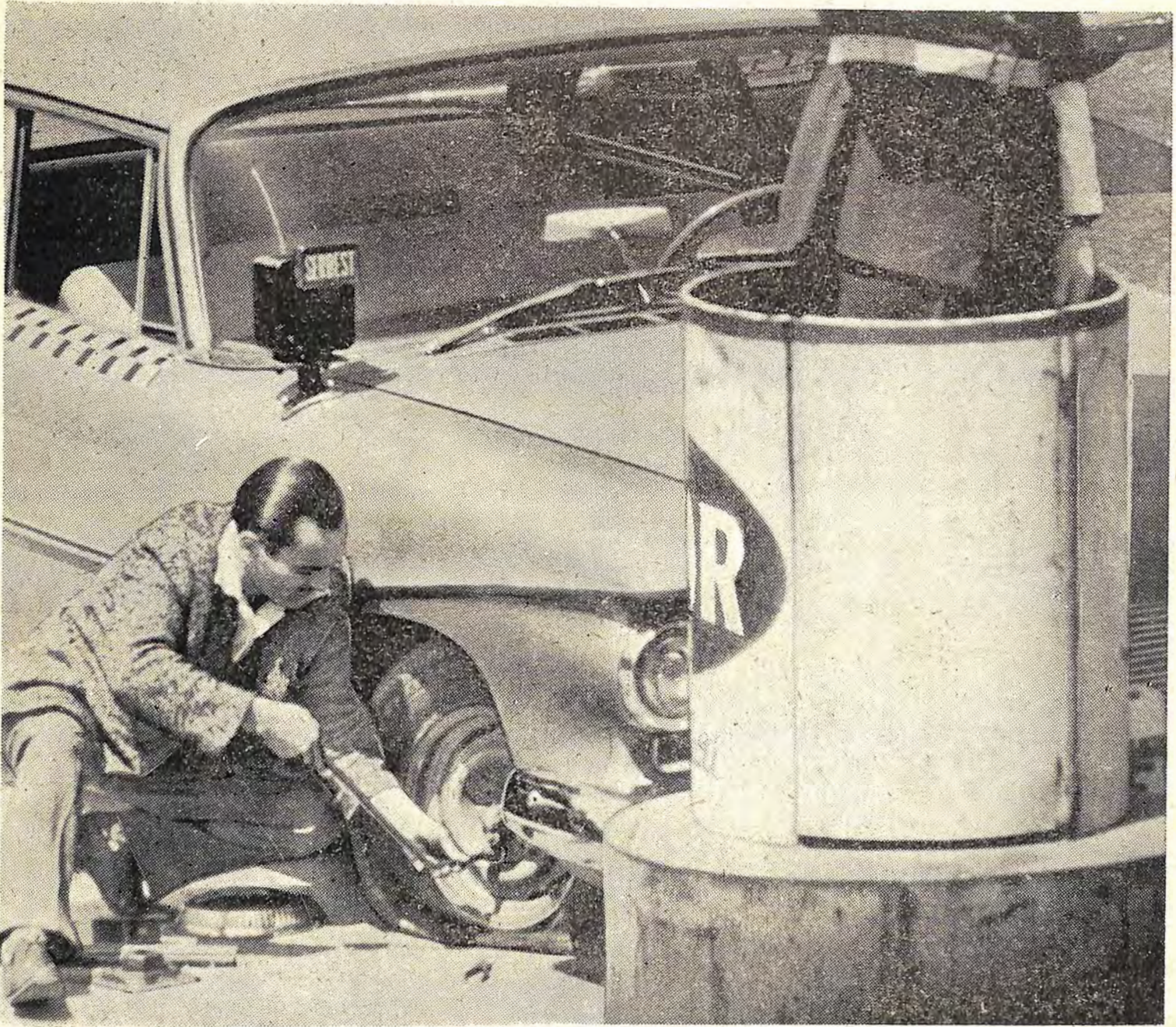

-MERSİİİ ... ÇUKULATA MI ?..
-HAYIR, BİR KISA ETEK!

DOKTOR - İÇKİ, SİGARA
İÇMİYORSUN... GECE
HAYATI, KADIN, KUMAR
YOK... PEKİ, BEN SANA
NEYİ YASAK EDEYİM
ŞİMDİ ?..

YAZISIZ

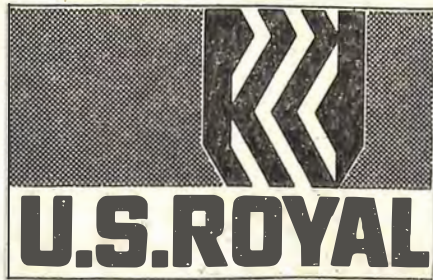
Tuh...keşke U.S.ROYAL alsaydım!

Lâstik patlaması herkesin canını sıkar... Hele bu, trafik noktasının yanbaşıda vukubulursa... Böyle bir aksilik ihtimalini mümkün olduğu kadar azaltmak için tedbirli davranınız...

U. S. Royal lâstikleri fazla yüke, sarsıntıya, darbelere, hararete karşı çok dayanıklıdır. Harika birleştirici CVC sayesinde lâstiğin taban ve

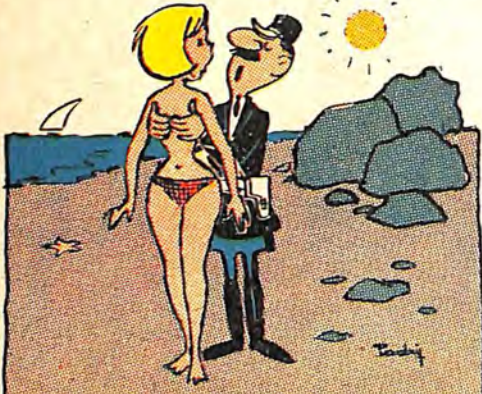
gövde kısımlarının ayrılması ihtimali bertaraf edilmiştir. İmalâta münhasıran naylon iplikler kullanılır. U. S. Royal lâstikleri her türlü yola çok iyi oturur. Rahat direksiyon sağlar.

Vasitanızı U. S. Royal lâstikleri ile donatarak lâstikten yana rahat ediniz. U. S. Royal lâstiklerinin her vasıtaya uygun bir çeşidi vardır.

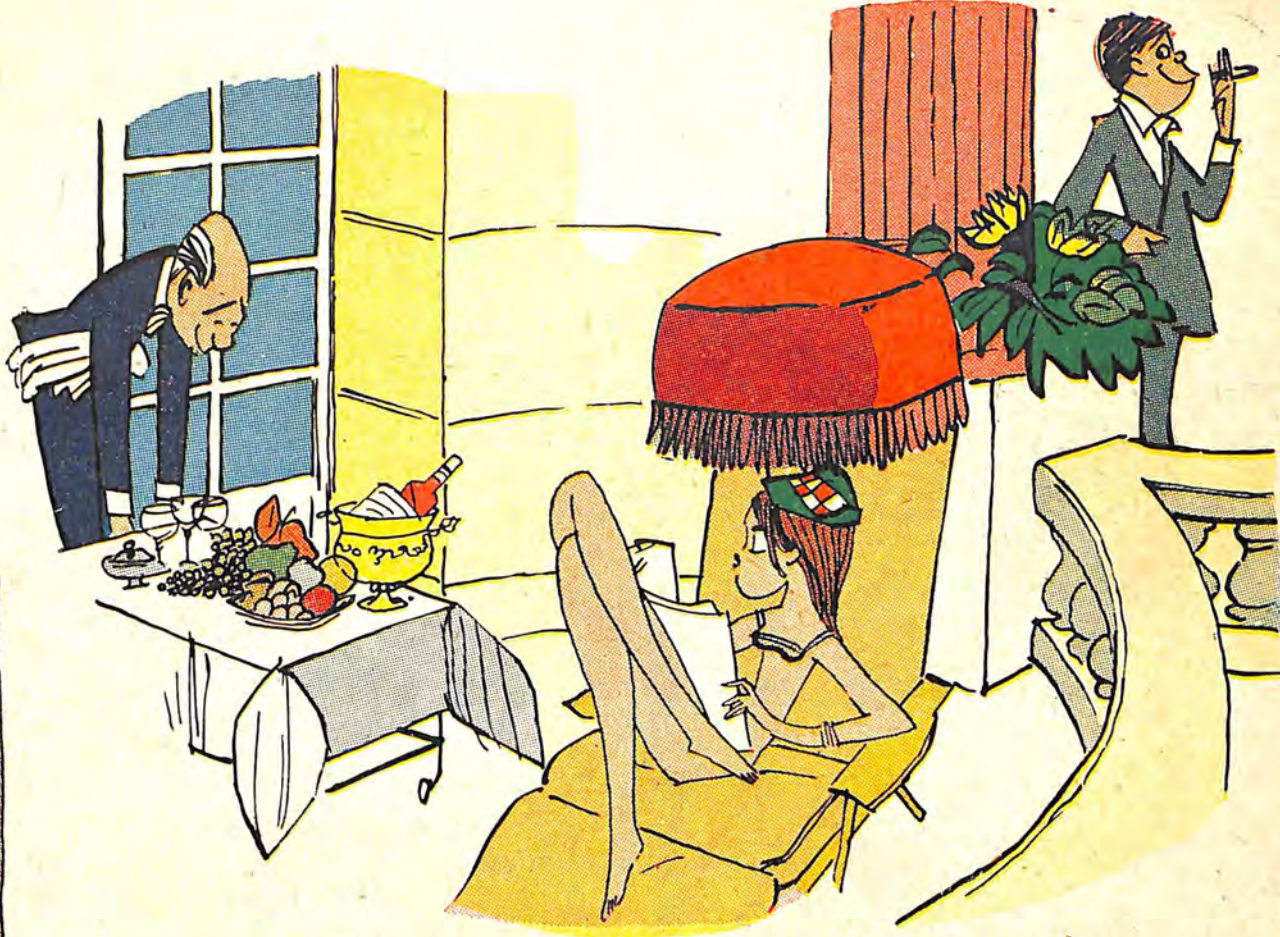

YAMAN ŞOFÖRÜN LÂSTİĞİ

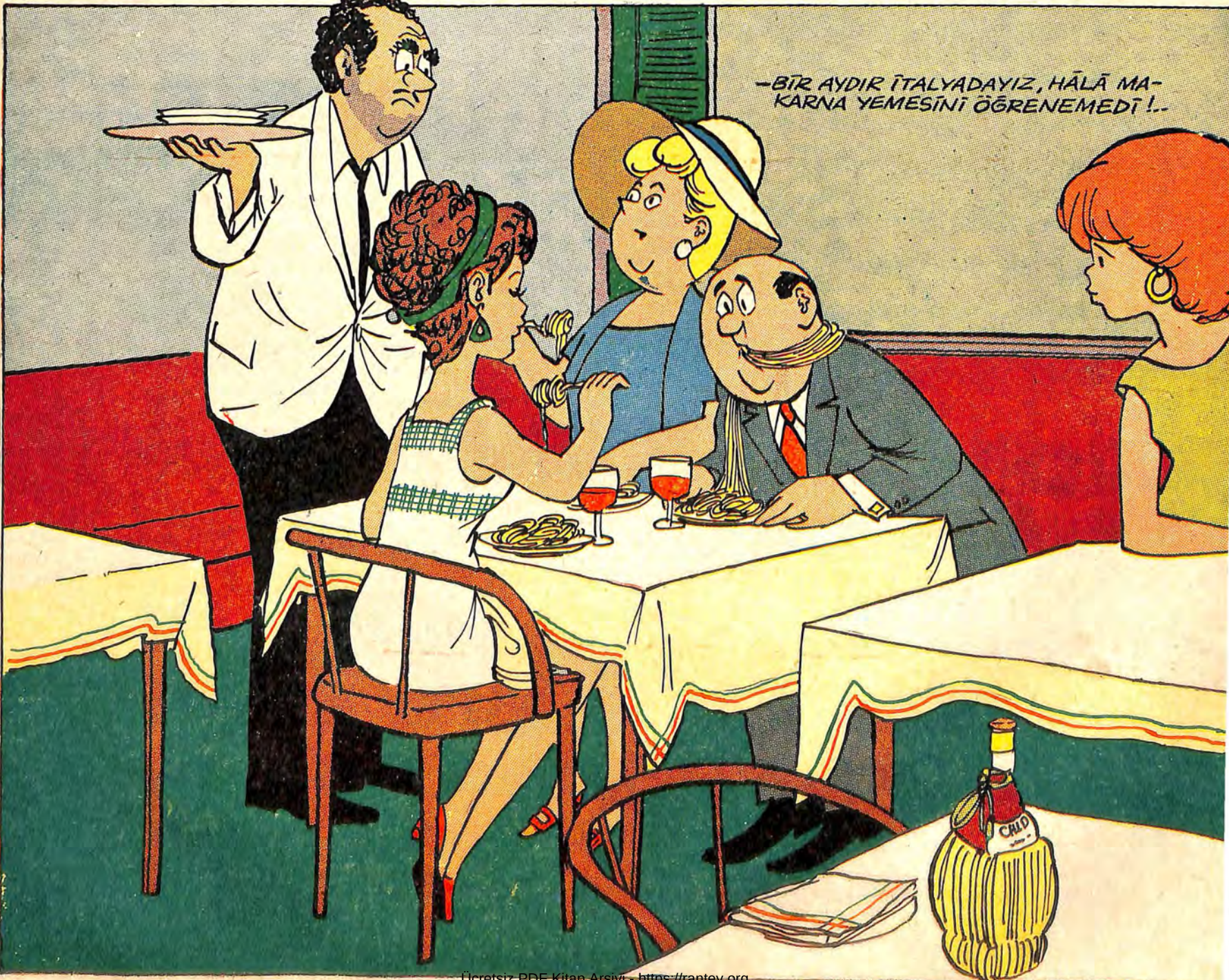
Ak ba ba

-LAĞ DİNLEMEM, MONOKİ-
Nİ YASAK... MÜDÜRLÜĞE
KADAR BÖYLE GİDECEĞİZ!

-BEN BUNLARI İSMARLAMADIM, KİM GÖNDERDİ ?.

-BİR AYDIR İTALYADAYIZ, HÂLÂ MA-
KARNA YEMESİNİ ÖĞRENEMEDİ !..